

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

► В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2016/1036
від 8 червня 2016 року
про захист від демпінгового імпорту з країн, які не є членами Європейського Союзу
(кодифікація)
(ОВ L 176 30.06.2016, с. 21)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2017/2321 від 12 грудня 2017 року	L 338	1	19.12.2017
► M2	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2018/825 від 30 травня 2018 року	L 143	1	07.06.2018
► M3	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) 2020/1173 від 4 червня 2020 року	L 259	1	10.08.2020

▼ В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2016/1036
від 8 червня 2016 року
про захист від демпінгового імпорту з країн, які не є членами Європейського Союзу
(кодифікація)

Стаття 1

Принципи

1. Антидемпінгове мито може бути запроваджено стосовно будь-якого демпінгового продукту, випуск якого для вільного обігу в Союзі завдає шкоди.
2. Продукт вважають демпінговим, якщо ціна його експорту до Союзу є нижчою за порівнянну ціну аналогічного продукту за звичайних умов торгівлі, встановлених для країни-експортера.
3. Країною-експортером зазвичай є країна походження. Однак це може бути країна-посередник, за винятком випадків, коли, наприклад, продукти лише перевантажують у такій країні, або якщо відповідні продукти не виробляють у такій країні, якщо на них немає порівнянної ціни в такій країні.
4. Для цілей цього Регламенту «аналогічний продукт» означає продукт, який є ідентичним, тобто схожим у всіх аспектах, відповідному продукту або, за відсутності такого продукту, інший продукт, який, хоч і не є схожим у всіх аспектах, має характеристики, дуже подібні до характеристик відповідного продукту.

Визначення демпінгу

А. НОРМАЛЬНА ВАРТІСТЬ

1. Нормальна вартість, як правило, оснований на цінах, які сплачено або які підлягають сплаті, за звичайних умов торгівлі, незалежними покупцями в країні-експортері.

Однак, якщо експортер у країні-експортері не виробляє або не продає аналогічного продукту, нормальну вартість може бути встановлено на основі цін інших продавців або виробників.

Ціни між сторонами, які виявилися пов'язаними або мають між собою компенсаційні угоди, не можуть вважатися такими, що відповідають звичайним умовам торгівлі, і не можуть бути використані для встановлення нормальної вартості, крім випадків, коли встановлено, що на них не впливають такі відносини.

Щоб визначити, чи є дві сторони пов'язаними, може бути враховано означення пов'язаних сторін, що міститься у статті 127 Імплементативного регламенту Комісії (ЄС) 2015/2447 (¹).

2. Продажі аналогічного продукту, призначеного для внутрішнього споживання, зазвичай використовують для визначення нормальної вартості, якщо обсяг таких продажів складає 5% або більше від обсягу продажів відповідного продукту до Союзу. Проте може бути використаний менший обсяг продажів, якщо, наприклад, встановлені ціни вважають репрезентативними для відповідного ринку.

3. Якщо продажі аналогічного продукту відсутні або недостатні за умов звичайної торгівлі або якщо через особливу ситуацію на ринку такі продажі не дають змоги виконати належне порівняння, нормальну вартість аналогічного продукту розраховують на основі вартості виробництва в країні походження плюс розумна сума витрат на продаж, загальних та адміністративних витрат і прибутку або на основі експортних цін, за звичайних умов торгівлі, до відповідної третьої країни за умови, що такі ціни є репрезентативними.

Можна вважати, що на ринку існує особлива ситуація стосовно відповідного продукту в розумінні першого підпараграфа, між іншим, коли ціни штучно занижені, коли існує суттєвий обсяг бартерної торгівлі або коли існують домовленості щодо перероблення некомерційного характеру.

4. Продажі аналогічного продукту на внутрішньому ринку країни-експортера або експортні продажі до третьої країни за цінами, нижчими за витрати, пов'язані з виробництвом одиниці продукту, (постійні та змінні), збільшеними на витрати на продаж, загальні та адміністративні витрати, можуть розглядатися як такі, що виходять за межі звичайних умов торгівлі через ціну, і можуть не враховуватися при визначенні нормальної вартості, лише якщо буде встановлено, що такі продажі здійснюються протягом тривалого періоду в значних обсягах і за цінами, які не передбачають відшкодування всіх витрат протягом розумного строку.

Якщо ціни, що є нижчими за витрати на момент продажу, є вищими за середньозважені витрати за період розслідування, такі ціни вважають такими, що передбачають відшкодування витрат протягом розумного строку.

Продовжений строк, як правило, становить один рік, але в будь-якому випадку не може бути коротшим шести місяців, а продажі за ціною нижче собівартості одиниці вважають здійсненими в значних обсягах протягом такого строку, якщо встановлено, що середньозважена ціна продажу є нижчою за середньозважену собівартість одиниці або що обсяг продажів за ціною нижче собівартості одиниці становить не менше 20% від продажів, використовуваних для визначення нормальної вартості.

5. Витрати, як правило, розраховують на основі записів, які веде сторона, щодо якої проводять розслідування, за умови, що такі записи відповідають загальноприйнятим принципам бухгалтерського обліку у відповідній країні та що доведено, що записи обґрунтовано відображають витрати, пов'язані з виробництвом і продажем відповідного продукту.

Якщо витрати, пов'язані з виробництвом і продажем продукту, що є предметом розслідування, не відображені обґрунтовано в записах відповідної сторони, вони повинні бути скориговані або встановлені на основі витрат інших виробників чи експортерів у тій самій країні або, якщо така інформація не доступна або не може бути використана, на будь-якій іншій обґрунтованій основі, у тому числі на інформації з інших репрезентативних ринків.

Потрібно враховувати надані докази належного розподілу витрат за умови доведення того, що такий розподіл використовувався в минулому. За відсутності доцільнішого методу перевагу надають розподілу витрат на основі обороту. Якщо вони ще не відображені у розподілі витрат відповідно до цього підпараграфу, витрати повинні бути належним чином скориговані в частині тих одноразових статей витрат, які будуть використані в майбутньому та/або поточному виробництві.

Якщо на витрати за частину періоду відшкодування витрат впливають використання нових виробничих потужностей, що потребують значних додаткових інвестицій, та низькі рівні використання виробничих потужностей, що є результатом початкових операцій, які відбуваються в межах або протягом частини періоду розслідування, середні витрати для початкової стадії повинні бути такими, що застосовуються, згідно із зазначеними вище правилами розподілу, в кінці такої стадії, і повинні бути включені на такому рівні, за відповідний період, до середньозважених витрат, згаданих у другому підпараграфі параграфа 4. Тривалість початкової стадії визначають залежно від обставин відповідного виробника чи експортера, але вона не повинна перевищувати відповідної початкової частини періоду відшкодування витрат. Для такого коригування витрат, застосовного протягом періоду розслідування, потрібно враховувати інформацію стосовно початкової стадії, тривалість якої перевищує такий період, якщо її надають до верифікаційних візитів та протягом трьох місяців із моменту ініціювання розслідування.

б. Суми витрат на продаж, загальних та адміністративних витрат і суми прибутку повинні бути основані на фактичних даних, що стосуються виробництва й продажів, за звичайних умов торгівлі, аналогічного продукту, що є предметом розслідування, експортером чи виробником. Якщо такі суми не можуть бути визначені на такій основі, такі суми можуть бути визначені на основі:

- (а) середньозваженого значення фактичних сум, визначених для інших експортерів чи виробників, щодо яких проводять розслідування, стосовно виробництва й продажу аналогічного продукту на внутрішньому ринку країни походження;
- (б) фактичних сум, застосованих до виробництва й продажу, за звичайних умов торгівлі, тієї самої загальної категорії продуктів для відповідного експортера чи виробника на внутрішньому ринку країни походження;
- (с) будь-якого іншого доцільного методу за умови, що встановлена за допомогою нього сума прибутку не перевищує суми прибутку, який зазвичай отримують інші експортери чи виробники від продажу продуктів тієї самої загальної категорії на внутрішньому ринку країни походження.

▼ M1

ба.

- (а) Якщо в ході застосування цього або будь-якого іншого релевантного положення цього Регламенту встановлено, що використання внутрішніх цін і витрат у країні-експортері є недоцільним через наявність у такій країні суттєвих викривлень у розумінні пункту (б), нормальну вартість розраховують виключно на основі витрат на виробництво й продаж, що відображають невикривлені ціни або бенчмарки, з урахуванням зазначених нижче правил.

Джерела, які Комісія може використовувати, включають:

- відповідні витрати на виробництво й продаж у відповідній репрезентативній країні з рівнем економічного розвитку, подібним до рівня країни-експортера, за умови, що відповідні дані є легкодоступними; якщо таких країн декілька, перевагу надають, у відповідних випадках, країнам із належним рівнем соціального та екологічного захисту;

- якщо вона вважає за доцільне — невикривлені міжнародні ціни, витрати чи бенчмарки; або
- внутрішні витрати, але лише тією мірою, якою точно встановлено, що вони не є викривленими, на основі точних і належних доказів, у тому числі в рамках положень про зацікавлені сторони в пункті (с).

Без обмеження статті 17, таке оцінювання проводять стосовно кожного експортера та виробника окремо.

Розрахована нормальна вартість повинна включати невикривлену та обґрунтовану суму адміністративних витрат, витрат на продаж, загальних витрат і прибутку.

- (b) Суттєві викривлення — це такі викривлення, які виникають, коли відображені ціни або витрати, у тому числі витрати на сировину та енергію, не є результатом дії сил вільного ринку, оскільки на них впливає суттєве втручання уряду. Оцінюючи існування суттєвих викривлень, потрібно враховувати, між іншим, потенційний вплив одного чи декількох із зазначених нижче елементів:
- обслуговування, значною мірою, відповідного ринку підприємствами, які здійснюють діяльність у власності, під контролем, наглядом або наставництвом органів влади країни-експортера;
 - присутність держави у фірмах, що дає змогу державі втручатися в ціни чи витрати;
 - публічні політики або заходи, що створюють дискримінацію на користь національних постачальників або іншим чином впливають на сили вільного ринку;
 - відсутність, дискримінаційне застосування або неналежне забезпечення виконання законодавства щодо банкрутства, корпоративного чи майнового законодавства;
 - викривлення витрат на заробітну плату;
 - доступ до фінансування, наданий установами, які реалізують цілі публічної політики або не діють незалежно від держави.
- (c) Якщо Комісія виявляє обґрунтовані ознаки можливого існування суттєвих викривлень, зазначених у пункті (b), у певній країні або в певному секторі такої країни та якщо це доцільно для дієвого застосування цього Регламенту, Комісія повинна підготувати, оприлюднити та регулярно оновлювати звіт із описом ринкових обставин, зазначених у пункті (b), у такій країні або в такому секторі. Такі звіти й докази, на яких вони основані, повинні бути включені до матеріалів будь-якого розслідування, що стосується такої країни або такого сектора. Зацікавлені сторони повинні мати широкі можливості для спростування, доповнення, коментування або використання звіту й доказів, на яких він оснований, у кожному розслідуванні, в якому використовують такий звіт або такі докази. Оцінюючи існування суттєвих викривлень, Комісія бере до уваги всі релевантні докази, що містяться в матеріалах розслідування.
- (d) Подаючи скаргу відповідно до статті 5 або запит про перегляд відповідно до статті 11, промисловість Союзу, щоб обґрунтувати розрахунок нормальної вартості, може покладатися на докази у звіті, згаданому в пункті (с) цього параграфа, якщо вони відповідають стандарту щодо доказів, описаному у статті 5(9).
- (e) Якщо Комісія встановить, що, відповідно до статті 5(9), існують достатні докази суттєвих викривлень у розумінні пункту (b) цього параграфа, і вирішує ініціювати розслідування на цій підставі, цей факт повинен бути зазначений у повідомленні про ініціювання. Комісія повинна збирати дані, необхідні для розрахунку нормальної вартості відповідно до пункту (a) цього параграфа.

Одразу після ініціювання розслідування його сторони повинні бути поінформовані про релевантні джерела, які Комісія має намір використовувати для цілей визначення нормальної вартості відповідно до пункту (a) цього параграфа, і їм повинно бути надано 10 днів для надання

коментарів. Для цього зацікавленим сторонам надають доступ до матеріалів, які включають будь-які докази, на які покладається орган з розслідування, без обмеження статті 19. Будь-які докази щодо існування суттєвих викривлень можуть бути взяті до уваги, лише якщо їх можна своєчасно верифікувати в межах розслідування відповідно до статті 6(8).

▼ M1

7. У випадку імпорту з країн, які станом на дату ініціювання розслідування не є членами СОТ та перелічені в додатку I до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/755 (²), нормальну вартість визначають на основі ціни чи розрахованої вартості у відповідній репрезентативній країні, або ціни з такої третьої країни до інших країн, у тому числі Союзу, або, якщо такі варіанти неможливі, на будь-якій іншій обґрунтованій основі, у тому числі на основі ціни, яку фактично сплачено або яка підлягає сплаті в Союзі за аналогічний продукт, належним чином скоригованої, за необхідності, для врахування обґрунтованої норми прибутку.

Відповідну репрезентативну країну вибирають розсудливо, належним чином враховуючи будь-яку достовірну інформацію, доступну на момент такого вибору, зокрема співпрацю щонайменше одного експортера та виробника в такій країні. Якщо таких країн декілька, перевагу надають, у відповідних випадках, країнам із належним рівнем соціального та екологічного захисту та охорони довкілля. Потрібно також враховувати строки. У відповідних випадках використовують відповідну репрезентативну країну, щодо якої проводять таке саме розслідування.

Одразу після ініціювання розслідування його сторони повинні бути поінформовані про передбачену країну, і їм повинно бути надано 10 днів для надання коментарів.

▼ B

B. ЕКСПОРТНА ЦІНА

8. Експортна ціна — це ціна, що фактично сплачена або підлягає сплаті за продукт, проданий для експорту з країни-експортера до Союзу.

9. У випадках, коли експортної ціни не встановлено або коли виявляється, що експортна ціна є недостовірною через існування зв'язків або компенсаційної угоди між експортером та імпортером або третьою стороною, експортна ціна може бути розрахована на основі ціни, за якою імпортовані продукти вперше перепродають незалежному покупцю, або, якщо такі продукти не перепродають незалежному покупцю або не перепродають у стані, в якому їх було імпортовано, на будь-якій розсудливій основі.

У таких випадках для встановлення достовірної експортної ціни на рівні кордону Союзу всі витрати, в тому числі мита й податки, зазанані в період між імпортом і перепродажем, а також накопичені прибутки коригують.

Витрати, які належить скоригувати, охоплюють витрати, які зазвичай покладають на імпортера, але які сплачує будь-яка сторона в межах або за межами Союзу, яка пов'язана з імпортером чи експортером або має компенсаційну угоду з імпортером чи експортером, у тому числі звичайні витрати на транспортування, страхування, поводження, завантаження та супутні витрати, мита, будь-які антидемпінгові мита та інші податки, що підлягають сплаті в країні-імпортері у зв'язку з імпортом або продажем товарів, а також розумну маржу витрат на продаж, загальних та адміністративних витрат і прибутку.

C. ПОРІВНЯННЯ

10. Повинне бути виконане об'єктивне порівняння між експортною ціною та нормальною вартістю. Таке порівняння виконують на тому самому рівні торгівлі та стосовно продажів, здійснених, із максимальним наближенням, в один і той самий час, із належним урахуванням інших відмінностей, що впливають на порівнянність цін. Якщо встановлені нормальна вартість та експортна ціна не є порівнянними, потрібно в кожному окремому випадку, залежно від його суті, належним чином враховувати, шляхом внесення відповідних коректив, відмінності у факторах, які було заявлено як такі, що вплинули на ціни та порівнянність цін, чому існує підтвердження. Потрібно уникати будь-якого дублювання під час

коригувань, зокрема щодо знижок, повернень, кількості та рівня торгівлі. Якщо зазначені умови виконані, може бути виконане коригування на перераховані нижче фактори:

(a) Фізичні характеристики

Коригування виконують на різниці у фізичних характеристиках відповідного продукту. Сума такого коригування повинна відповідати обґрунтованій оцінці ринкової вартості такої різниці.

(b) Ввізні збори та непрямі податки

Нормальну вартість коригують на суму, яка відповідає будь-яким ввізним зборам або непрямим податкам, що стягуються з аналогічного продукту та матеріалів, які є його фізично невід'ємною складовою, якщо вони призначені для споживання в країні-експорті, та яку не стягнуто або не повернуто стосовно такого продукту, експортованого до Союзу.

(c) Знижки, повернення та кількість

Коригування виконують на різниці у знижках і поверненнях, у тому числі тих, що надають на різницю в кількості, якщо вони правильно розраховані та безпосередньо пов'язані з відповідними продажами. Коригування також можуть виконувати на відстрочені знижки й повернення, якщо вимога щодо них основана на послідовній практиці попередніх періодів, у тому числі на дотриманні умов, обов'язкових для отримання права на знижку чи повернення.

(d) Рівень торгівлі

(i) Коригування на відмінності в рівнях торгівлі, у тому числі будь-які відмінності, які можуть виникнути в обсягах продажів у виробників оригінального обладнання, виконують, якщо стосовно ланцюга розповсюдження на обох ринках доведено, що експортна ціна, у тому числі розрахована експортна ціна, належить до іншого рівня торгівлі, ніж нормальна вартість, і така різниця вплинула на порівнянність цін, що підтверджено постійними й чіткими відмінностями у функціях і цінах продавця для різних рівнів торгівлі на внутрішньому ринку країни-експортера. Сума такого коригування повинна бути основана на ринковій вартості такої різниці.

(ii) Однак за обставин, не передбачених у пункті (i), коли існуючу різницю в рівнях торгівлі неможливо визначити кількісно через відсутність відповідних рівнів на внутрішньому ринку країн-експортерів, або якщо чітко продемонстровано, що певні функції стосуються рівнів торгівлі, відмінних від того, який буде використано для порівняння, може бути дозволене спеціальне коригування.

(e) Витрати на транспортування, страхування, поводження, завантаження та супутні витрати

Коригування виконують на різницю в безпосередньо пов'язаних витратах, зазначених у зв'язку з транспортуванням відповідного продукту з потужностей експортера до незалежного покупця, якщо такі витрати включено до встановлених цін. Такі витрати включають витрати на транспортування, страхування, поводження, завантаження та супутні витрати.

(f) Пакування

Коригування виконують на різниці в безпосередньо пов'язаних витратах на пакування відповідного продукту.

(g) Кредит

Коригування виконують на різниці у вартості будь-якого кредиту, наданого на відповідні продажі, за умови, що це є фактором, врахованим при визначенні встановлених цін.

(h) Післяпродажні витрати

Коригування виконують на різниці в прямих витратах на надання гарантій, технічної допомоги й послуг, передбаченим законом та/або в договорі купівлі-продажу.

(i) Комісії

Коригування виконують на різниці в комісіях, сплачених у зв'язку з відповідними продажами.

Термін «комісії» необхідно розуміти як такий, що включає надбавку, яку отримує торговець продуктом або аналогічним продуктом, якщо функції такого торговця подібні до функцій агента, що працює на комісійній основі.

(j) Конвертація валют

Якщо порівняння цін вимагає конвертації валют, таку конвертацію виконують із використанням обмінного курсу станом на дату продажу, крім випадків, коли використовують обмінний курс форвардного продажу за умови, що продаж іноземної валюти на форвардних ринках безпосередньо пов'язаний із відповідним експортним продажем. Зазвичай датою продажу є дата інвойсування, але може бути використана дата договору, замовлення на купівлю або підтвердження замовлення, якщо така дата дає змогу точніше визначити основні умови продажу. Коливання обмінних курсів не враховують, а експортерам надають 60 днів для відображення стійких змін обмінних курсів протягом періоду розслідування.

(k) Інші фактори

Коригування також може бути виконане на різниці в інших факторах, не передбачених у пунктах (а)–(j), якщо доведено, що вони впливають на порівнянність цін, яка вимагається згідно з цим параграфом, зокрема якщо споживачі постійно сплачують різні ціни на внутрішньому ринку через різницю в таких факторах.

Д. ДЕМПІНГОВА МАРЖА

11. З урахуванням відповідних положень, що регулюють об'єктивне порівняння, факт існування демпінгових марж протягом періоду розслідування зазвичай встановлюють на основі порівняння середньозваженої нормальної вартості із середньозваженим значенням цін усіх операцій експорту до Союзу або шляхом порівняння окремих нормальних вартостей та окремих цін експорту до Союзу за окремою операцією. Однак нормальну вартість, встановлену на основі середньозваженого значення, можна порівнювати з цінами всіх окремих операцій експорту до Союзу, якщо існує суттєва різниця у структурі експортних цін між різними покупцями, регіонами або періодами і якщо методи, зазначені в першому реченні цього параграфа, не дають змоги відобразити повного ступеня існуючого демпінгу. Цей параграф не перешкоджає використанню вибірки відповідно до статті 17.

12. Демпінговою маржею є сума, на яку нормальна вартість перевищує експортну ціну. Якщо демпінгові маржі варіюють, може бути встановлено середньозважену демпінгову маржу.

Стаття 3

Визначення шкоди

1. Відповідно до цього Регламенту термін «шкода», якщо не зазначено інше, означає завдання суттєвої шкоди промисловості Союзу, загрозу завдання суттєвої шкоди промисловості Союзу або суттєве уповільнення становлення такої промисловості, і його необхідно тлумачити відповідно до положень цієї статті.

2. Визначення шкоди повинне ґрунтуватися на ствердних доказах і включати об'єктивне вивчення:

(a) обсягу демпінгового імпорту та ефекту демпінгового імпорту на ціни на аналогічні продукти на ринку Союзу; та

(b) подальшого впливу такого імпорту на промисловість Союзу.

3. Щодо обсягу демпінгового імпорту, потрібно враховувати, чи відбулося значне зростання демпінгового імпорту в абсолютних значеннях або відносно виробництва чи споживання в Союзі. Щодо ефекту демпінгового імпорту на ціни, потрібно врахувати, чи відбулося значне зниження цін у результаті демпінгового імпорту порівняно з ціною на аналогічний продукт промисловості Союзу або чи ефект такого імпорту іншим чином міг би суттєво знизити ціни або запобігти підвищенню цін, яке могло би відбутися в іншому випадку. Жоден із таких факторів може не бути вирішальним або декілька таких факторів можуть бути вирішальними.

4. Якщо імпорт продукту з декількох країн одночасно є предметом антидемпінгових розслідувань, ефекти такого імпорту оцінюють сукупно, лише якщо встановлено, що:

- (a) демпінгова маржа, встановлена щодо імпорту з кожної з країн, перевищує значення *de minimis*, визначене у статті 9(3), а обсягом імпорту з кожної з країн не можна нехтувати; та
- (b) сукупне оцінювання ефектів імпорту є доцільним з огляду на умови конкуренції між імпортованими продуктами та умови конкуренції між імпортованими продуктами та аналогічним продуктом Союзу.

5. Вивчення впливу демпінгового імпорту на відповідну галузь промисловості Союзу включає оцінювання всіх релевантних економічних факторів і показників, що впливають на стан промисловості, у тому числі на того факту, що промисловість досі перебуває в процесі відновлення від ефектів минулого демпінгу або субсидіювання; розміру фактичної демпінгової маржі; фактичного та потенційного зниження продажів, прибутків, обсягів виробництва, ринкової частки, продуктивності, доходів від інвестицій та рівня використання виробничих потужностей; факторів, що впливають на ціни в Союзі; фактичних та потенційних негативних ефектів для грошових потоків, запасів, зайнятості, заробітної плати, зростання, здатності залучати капітал чи інвестиції. Цей перелік не є повним, і будь-який один або декілька з таких факторів необов'язково можуть бути вирішальними.

6. На основі всіх релевантних доказів, наданих відповідно до параграфа 2, повинно бути доведено, що демпінговий імпорт завдає шкоди в розумінні цього Регламенту. Зокрема, це передбачає підтвердження того, що обсяги та/або рівні цін, визначені відповідно до параграфа 3, мали вплив на промисловість Союзу, як передбачено в параграфі 5, і що такий вплив існує тією мірою, що дає підстави класифікувати його як суттєвий.

7. Відомі фактори, окрім демпінгового імпорту, які одночасно завдають шкоди промисловості Союзу, також підлягають вивченню, щоб переконатися в тому, що шкода, спричинена такими іншими факторами, не пов'язана з демпінговим імпортом відповідно до параграфа 6. Фактори, які можуть бути враховані у зв'язку з цим, включають: обсяг і ціни імпортованих товарів, які не продано за демпінговими цінами; скорочення попиту або зміни в моделях споживання; обмежувальні торговельні практики виробників із третіх країн і Союзу та конкуренція між такими виробниками; розвиток технологій і показники експорту; та продуктивність промисловості Союзу.

8. Вплив демпінгового імпорту оцінюють стосовно виробництва аналогічного продукту промисловістю Союзу, якщо наявні дані дають змогу окремо ідентифікувати таке виробництво на основі таких критеріїв, як виробничий процес, продажі та прибутки виробників. Якщо така окрема ідентифікація такого виробництва неможлива, ефекти демпінгового імпорту оцінюють шляхом вивчення виробництва найвужчої групи або асортименту продуктів, що включає аналогічний продукт, стосовно якого може бути надана необхідна інформація.

9. Визначення загрози завдання суттєвої шкоди повинне ґрунтуватися на фактах, а не лише на твердженні, припущенні або віддаленій вірогідності. Зміна обставин, що може створити ситуацію, за якої демпінг завдасть шкоди, повинна бути чітко передбачена та бути неминучою.

Під час визначення існування загрози суттєвої шкоди потрібно враховувати такі фактори:

- (a) значний темп зростання демпінгового імпорту на ринок Союзу, що вказує на ймовірність суттєвого збільшення імпорту;

- (b) чи має експортер достатні вільно доступні потужності, чи неминуче та суттєве збільшення таких потужностей свідчить про ймовірність значного зростання демпінгового експорту до Союзу, враховуючи наявність інших експортних ринків для поглинання будь-якого додаткового експорту;
- (c) чи продукти імпортують за цінами, які значною мірою призвели би до зниження цін або запобігання підвищенню цін, яке могло би відбутися в іншому випадку, та, ймовірно, збільшили би попит на подальший імпорт;
- (d) запаси продукту, що є предметом розслідування.

Жоден із наведених вище факторів сам по собі не обов'язково є вирішальним, але сукупність розглянутих факторів повинна бути такою, щоб дати змогу дійти висновку про те, що подальший демпінговий експорт є неминучим і що, якщо не буде вжито захисних заходів, виникне суттєва шкода.

Стаття 4

Означення промисловості Союзу

▼ M2

1. Для цілей цього Регламенту термін «промисловість Союзу» необхідно тлумачити як такий, що стосується в цілому виробників аналогічних продуктів у Союзу, чий сукупний обсяг виробництва продуктів становить основну частку загального виробництва в Союзі таких продуктів, крім випадків, коли:

▼ В

- (a) якщо виробники пов'язані з експортерами чи імпортерами або самі є імпортерами ймовірно демпінгового продукту, термін «промисловість Союзу» можна тлумачити як такий, що стосується решти виробників;
- (b) за виняткових обставин територія Союзу для відповідного виробництва може бути поділена на два або декілька конкурентних ринків, а виробників на кожному ринку можна вважати окремою галуззю промисловості, якщо:
 - (i) виробники в межах такого ринку продають весь або майже весь обсяг виробленого ними відповідного продукту на такому ринку; та
 - (ii) виробники відповідного продукту, розташовані в інших частинах Союзу, не задовольняють достатньою мірою попит на такому ринку.

За таких обставин можна вважати, що шкода існує, навіть якщо значна частина загальної промисловості Союзу не зазнає шкоди, за умови існування концентрації демпінгового імпорту на такому ізольованому ринку та за умови, що такий демпінговий імпорт завдає шкоди виробникам всіх або майже всіх продуктів на такому ринку.

2. Для цілей параграфу 1 виробників вважають пов'язаними з експортерами або імпортерами, лише якщо:

- (a) один із них прямо або опосередковано контролює іншого;
- (b) вони обидва прямо або опосередковано контролюються третьою особою; або
- (c) разом вони прямо або опосередковано контролюють третю особу за умови, що існують підстави вважати або підозрювати, що такі відносини призводять до того, що відповідний виробник поводитиметься інакше, ніж непов'язані виробники.

Для цілей цього параграфу вважають, що одна особа контролює іншу, якщо перша законно та фактично має можливість реалізовувати обмеження стосовно останньої або керувати нею.

3. Якщо промисловість Союзу тлумачать як таку, що стосується виробників у певному регіоні, експортерам повинна бути надана можливість пропонувати зобов'язання відповідно до статті 8 щодо

відповідного регіону. У таких випадках під час оцінювання інтересу Союзу в заходах особливу увагу потрібно приділити інтересу такого регіону. Якщо доцільного зобов'язання не запропоноване оперативного або якщо настають ситуації, визначені у статті 8(9) та (10), тимчасове або остаточне мито може бути запроваджене стосовно Союзу в цілому. У таких випадках дія таких мит може, якщо це доцільно, бути обмежена окремими виробниками або експортерами.

4. До цієї статті застосовуються положення статті 3(8).

Стаття 5

Порушення провадження

1. За винятком випадків, передбачених у параграфі 6, розслідування для визначення наявності, ступеня та наслідків будь-якого ймовірного демпінгу ініціюють за письмовою скаргою будь-якої фізичної чи юридичної особи або будь-якого об'єднання, що не має правосуб'єктності, яка/яке здійснює діяльність від імені промисловості Союзу.

▼ M2

Скарги також можуть бути подані спільно промисловістю Союзу або будь-якою фізичною чи юридичною особою чи будь-яким об'єднанням, яке не має правосуб'єктності та яке діє від її імені, та профспілками або бути підтримані профспілками. Це не впливає на можливість промисловості Союзу відкликати скаргу.

▼ В

Скаргу можна подати до Комісії або до держави-члена, яка повинна передати її Комісії. Комісія повинна надсилати державам-членам копію будь-якої скарги, яку вона отримує. Скаргу вважають поданою в перший робочий день після її доставки Комісії рекомендованим листом або після видачі Комісією підтвердження її отримання.

Якщо, за відсутності будь-якої скарги, держава-член володіє достатніми доказами демпінгу та завданої ним шкоди промисловості Союзу, вона повинна негайно надати такі докази Комісії.

▼ M2

1а. Комісія повинна сприяти доступу до інструменту захисту торгівлі для різноманітних і фрагментованих галузей промисловості, які в основному складаються з малих і середніх підприємств (МСП), через спеціальну службу підтримки МСП, наприклад, шляхом підвищення обізнаності, надання загальної інформації та пояснень щодо процедур та про те, як подати скаргу, шляхом випуску стандартних анкет усіма офіційними мовами Союзу та надання відповідей на загальні запити, не пов'язані з конкретними справами.

Служба підтримки МСП надає стандартні форми статистичних даних, які належить подавати для постійних цілей, та анкети.

▼ В

2. Скарга відповідно до параграфу 1 повинна містити докази демпінгу, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ймовірно демпінговим імпортом та ймовірною шкодою. Скарга повинна містити таку інформацію, яка може бути обґрунтовано доступна скаржнику, щодо зазначеного нижче:

- (a) особа скаржника та опис обсягу й вартості виробництва аналогічного продукту в Союзі скаржником. Якщо письмову скаргу подають від імені промисловості Союзу, у скарзі повинні бути зазначені галузь промисловості, від імені якої подано скаргу, шляхом надання списку всіх відомих виробників аналогічного продукту в Союзі (або об'єднань виробників аналогічного продукту в Союзі) та, наскільки це можливо, опис обсягу й вартості виробництва аналогічного продукту в Союзі, облікованих такими виробниками;
- (b) повний опис ймовірно демпінгового продукту, назви відповідної країни чи країн походження або країни-експортера чи країн-експортерів, ідентифікаційні дані кожного відомого експортера або

іноземного виробника та список відомих осіб, які імпортують відповідний продукт;

- (c) ціни, за якими продають відповідний продукт, якщо він призначений для споживання на внутрішніх ринках країни чи країн походження або країни-експортера чи країн-експортерів (або, у відповідних випадках, ціни, за якими такий продукт продають із країни чи країн походження або країни-експортера чи країн-експортерів третій країні чи третім країнам, або розрахована вартість продукту), та експортні ціни або, у відповідних випадках, ціни, за якими продукт уперше перепродають незалежному покупцю в Союзі;
- (d) зміни в обсязі ймовірно демпінгового імпорту, ефект такого імпорту на ціни на аналогічний продукт на ринку Союзу та відповідний вплив імпорту на промисловість Союзу, які підтверджують відповідні фактори й показники, що впливають на стан промисловості Союзу, як-от ті, що перелічені у статті 3(3) та (5).

3. Комісія повинна, наскільки це можливо, вивчати точність і достатність доказів, наданих у скарзі, щоб визначити, чи існують достатні докази для обґрунтування ініціювання розслідування.

4. Розслідування не ініціюють відповідно до параграфу 1, крім випадків, коли за результатами вивчення ступеня підтримки або заперечення скарги, висловленої виробниками подібного аналогічного продукту в Союзі, встановлено, що скаргу подано промисловістю Союзу або від її імені. Скаргу вважають поданою промисловістю Союзу або від її імені, якщо її підтримали ті виробники Союзу, чий сукупний обсяг виробництва становить понад 50% від загального обсягу виробництва аналогічного продукту, виробленого тією частиною промисловості Союзу, яка висловлює підтримку або заперечення стосовно такої скарги. Однак розслідування не ініціюють, якщо на виробників Союзу, які чітко й однозначно підтримують скаргу, припадає менше 25% від загального обсягу аналогічного продукту, виробленого промисловістю Союзу.

5. Органи повинні уникати будь-якого опублікування скарги з метою сприяння ініціюванню розслідування, крім випадків, коли рішення про ініціювання розслідування вже ухвалено. Однак, після отримання належним чином задокументованої скарги та до ініціювання розслідування, уряд відповідної країни-експортера повинен бути про це поінформований.

6. Якщо, за особливих обставин, Комісія вирішує ініціювати розслідування, не отримавши письмової скарги від промисловості Союзу або від її імені для ініціювання такого розслідування, таке рішення повинне бути ґрунтоване на достатніх доказах демпінгу, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку, як описано в параграфі 2, для обґрунтування ініціювання такого розслідування. Комісія повинна надати інформацію державам-членам, щойно встановить потребу в ініціюванні такого розслідування.

7. Докази як демпінгу, так і шкоди розглядають одночасно у ході ухвалення рішення про те, чи ініціювати розслідування. Скарга повинна бути відхилена, якщо доказів або демпінгу, або шкоди недостатньо, щоб виправдати відкриття справи. Провадження не порушують проти країн, ринкова частка яких в імпорті складає менше 1%, крім випадків, коли на такі країни сукупно припадає 3% або більше споживання в Союзі.

8. Скарга може бути відкликана до ініціювання, і в такому випадку вважають, що її не було подано.

9. Якщо стає очевидною наявність достатніх доказів для обґрунтування порушення провадження, Комісія повинна порушити таке провадження протягом 45 днів із дати подання скарги та опублікувати відповідне повідомлення в *Офіційному віснику Європейського Союзу*. Якщо було надано недостатньо доказів, заявника повинні поінформувати про це протягом 45 днів із дати подання скарги до Комісії. Комісія надає державам-членам інформацію щодо свого аналізу скарги, як правило, протягом 21 дня з дати подання скарги до Комісії.

10. У повідомленні про порушення провадження оголошується ініціювання розслідування, зазначаються відповідні продукт та країни, надається резюме отриманої інформації та передбачається, що Комісії належить повідомити всю релевантну інформацію.

Воно повинне містити інформацію про строки, протягом яких зацікавлені сторони можуть заявити про себе, висловити свої погляди в письмовій формі та надати інформацію, якщо такі погляди та інформацію необхідно врахувати під час розслідування. У ньому також повинен бути вказаний строк, протягом якого зацікавлені сторони можуть подати заяву про їх заслуховування Комісією відповідно до статті 6(5).

11. Комісія повинна повідомити експортерів, імпортерів і представницькі об'єднання імпортерів чи експортерів, про чию причетність їй відомо, а також представників країни-експортера та скаржників про порушення провадження та, з належним урахуванням обов'язку щодо захисту конфіденційної інформації, надати повний текст письмової скарги, отриманої відповідно до параграфу 1, відомим експортерам та органам країни-експортера та надати його на запит іншим причетним зацікавленим сторонам. Якщо кількість причетних експортерів є особливо великою, повний текст письмової скарги може бути натомість наданий лише органам країни-експортера або відповідній торговій асоціації.

12. Антидемпінгове розслідування не повинне перешкоджати процедурам митного очищення.

Стаття 6

Розслідування

1. Після порушення провадження Комісія, діючи у співпраці з державами-членами, повинна розпочати розслідування на рівні Союзу. Таке розслідування повинне охоплювати як демпінг, так і шкоду, і їх розслідують одночасно.

Для цілей репрезентативного висновку вибирають період розслідування, який у випадку демпінгу, як правило, охоплює період тривалістю не менше шести місяців, що безпосередньо передує порушенню провадження.

Інформацію, яка стосується періоду після періоду розслідування, як правило, не беруть до уваги.

2. Сторонам, які отримують анкети, використані в антидемпінговому розслідуванні, надають щонайменше 30 днів для надання відповіді. Строк для експортерів відраховують із дати отримання анкети, яку для цієї цілі вважають отриманою через один тиждень із дня, коли її було надіслано експортеру або передано відповідному дипломатичному представнику країни-експортера. Такий 30-денний строк може бути продовжений із належним урахуванням часових рамок розслідування за умови, що сторона повідомить достатні підстави для такого продовження з точки зору її конкретних обставин.

3. Комісія може вимагати від держав-членів надати інформацію, а держави-члени повинні вжити всіх необхідних заходів для виконання таких запитів.

Вони повинні надіслати Комісії запитувану інформацію разом із результатами всіх проведених інспекцій, перевірок або розслідувань.

Якщо така інформація становить загальний інтерес або якщо з вимогою її передачі звернулася держава-член, Комісія повинна передати її державам-членам за умови, що вона не є конфіденційною, а в останньому випадку надіслати неконфіденційне резюме.

4. Комісія може вимагати від держав-членів проводити всі необхідні перевірки та інспектування, зокрема серед імпортерів, торговців і виробників Союзу, а також проводити розслідування в третіх країнах за умови, що відповідні фірми нададуть свою згоду та що уряд відповідної країни було офіційно повідомлено, і він не висуває жодних заперечень.

Держави-члени повинні вживати усіх необхідних заходів для виконання таких запитів Комісії.

Посадові особи Комісії повинні бути уповноважені на запит Комісії або держави-члена допомагати посадовим особам держав-членів у виконанні їхніх обов'язків.

5. Зацікавлені сторони, які заявили про себе відповідно до статті 5(10), повинні бути заслухані, якщо вони протягом строку, визначеного в повідомленні, опублікованому в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, подали письмовий запит про заслуховування, в якому зазначено з аргументацією, що вони є

зацікавленою стороною, на яку, ймовірно, вплине результат провадження, і що існують конкретні причини для їх заслуховування.

6. Імпортерам, експортерам, представникам уряду країни-експортера та скаржникам, які заявили про себе відповідно до статті 5(10), повинні бути надані можливості, на запит, зустрітися з тими сторонами, які мають протилежні інтереси, щоб можна було представити протилежні точки зору та навести аргументи на спростування.

При наданні таких можливостей повинна бути врахована потреба у збереженні конфіденційності та зручності для сторін.

Жодна зі сторін не зобов'язана бути присутньою на такій зустрічі, і така неучасть не повинна шкодити справі такої сторони.

Усна інформація, надана відповідно до цього параграфу, повинна бути врахована тією мірою, якою вона згодом підтверджена в письмовій формі.

▼ M2

7. Виробники Союзу, профспілки, імпортери та експортери та їхні представницькі об'єднання, організації користувачів і споживачів, які заявили про себе відповідно до статті 5(10), а також представники країни-експортера можуть на письмовий запит перевіряти всю інформацію, яку було надано будь-якою зі сторін розслідування та яка є відмінною від змісту внутрішніх документів, підготовлених органами Союзу або його держав-членів, яка стосується представлення їхніх справ, не є конфіденційною в розумінні статті 19 та використовується у розслідуванні.

▼ B

Такі сторони можуть надати відповідь на таку інформацію, і їхні коментарі повинні бути враховані, якщо у їхній відповіді вони достатньо обґрунтовані.

8. За винятком обставин, передбачених у статті 18, інформація, яку надають зацікавлені сторони і на якій ґрунтуються висновки, повинна бути перевіряють на точність, наскільки це можливо.

▼ M2

9. Щодо проваджень, відкритих відповідно до статті 5(9), розслідування, за можливості, завершують протягом одного року. У будь-якому разі такі розслідування в усіх випадках повинні бути завершені протягом 14 місяців із їх початку на основі висновків, отриманих відповідно до статті 8 стосовно підприємств, або висновків, отриманих відповідно до статті 9 стосовно остаточних дій. Строки розслідування повинні, за можливості, особливо у випадку різноманітних та і фрагментованих секторів, які переважно складаються з МСП, збігатися з фінансовим роком.

▼ M2

10. Виробників аналогічних продуктів у Союзі просять співпрацювати з Комісією у розслідуваннях, ініційованих відповідно до статті 5(6).

11. Комісія повинна мати посаду особи, відповідальної за проведення слухань, чиї повноваження та обов'язки повинні бути визначені в мандаті, ухваленому Комісією, і яка би забезпечувала дієву реалізацію процедурних прав зацікавлених сторін.

▼ B

Стаття 7

Тимчасові заходи

▼ M2

1. Тимчасові мита можуть бути встановлені, якщо:

(a) було відкрито провадження відповідно до статті 5;

- (b) було надано відповідне повідомлення, і зацікавлені сторони отримали належну можливість подати інформацію та зауваження відповідно до статті 5(10);
- (c) було попередньо встановлено факт демпінгу та спричиненої ним шкоди промисловості Союзу; та
- (d) інтереси Союзу вимагають втручання для запобігання такій шкоді.

Тимчасові мита повинні бути запроваджені не раніше ніж через 60 днів із моменту відкриття провадження та, як правило, не пізніше ніж через сім місяців, але в будь-якому випадку не пізніше ніж через вісім місяців із моменту відкриття провадження.

Тимчасові мита не повинні запроваджувати протягом трьох тижнів із моменту надіслання інформації зацікавленим сторонам відповідно до статті 19а (період попереднього розкриття). Надання такої інформації не обмежує будь-якого подальшого відповідного рішення, яке може ухвалити Комісія.

Комісія повинна до 9 червня 2020 року перевірити, чи відбулося значне зростання імпорту протягом періоду попереднього розкриття інформації та чи, якщо таке зростання відбулося, воно завдало додаткової шкоди промисловості Союзу попри заходи, яких Комісія могла вжити на підставі статті 14(5а) та статті 9(4). Вона покладається, зокрема, на дані, зібрані на підставі статті 14(6), та будь-яку релевантну інформацію, яку вона має у своєму розпорядженні. Комісія повинна ухвалити делегований акт відповідно до статті 23а, щоб змінити тривалість періоду попереднього розкриття до двох тижнів у разі значного зростання імпорту, що завдав додаткової шкоди, та до чотирьох тижнів у інших випадках.

Комісія оприлюднює на своєму вебсайті свій намір запровадити тимчасові мита, включно з інформацією про можливі ставки мита, одночасно з наданням зацікавленим сторонам інформації відповідно до статті 19а.

▼ В

2. Сума тимчасового антидемпінгового мита не повинна перевищувати тимчасово встановленої демпінгової маржі, але вона повинна бути меншою за таку маржу, якщо таке нижче мито буде достатнім для усунення шкоди, завданої промисловості Союзу.

▼ М2

2а. Вивчаючи, чи буде мито, нижче за демпінгову маржу, достатнім для усунення шкоди, Комісія повинна враховувати, чи існують викривлення стосовно сировини для відповідного продукту.

Для цілей цього параграфу викривлення стосовно сировини становлять такі заходи: схеми подвійного ціноутворення, експортні податки, додатковий експортний податок, експортна квота, заборона експорту, фіскальний податок на експорт, ліцензійні вимоги, мінімальна експортна ціна, зменшення суми або скасування повернення податку на додану вартість (ПДВ), обмеження щодо пункту митного очищення для експортерів, перелік кваліфікованих експортерів, зобов'язання на внутрішньому ринку, власний видобуток, якщо ціна сировини є значно нижчою порівняно з цінами на репрезентативних міжнародних ринках.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 23а для внесення змін до цього Регламенту шляхом додавання подальших викривлень стосовно сировини до переліку, згаданого в другому підпараграфі цього параграфу, якщо в «Реєстрі обмежень експорту промислової сировини» ОЕСР або в будь-якій базі даних ОЕСР, яка замінює такий реєстр, визначено інші типи заходів.

Розслідування повинне охоплювати будь-яке викривлення стосовно сировини, визначене у другому підпараграфі цього параграфу, щодо існування якого Комісія має достатні докази відповідно до статті 5.

Для цілей цього Регламенту, окрема сировина, неперероблена чи перероблена, у тому числі енергоносіїв, щодо якого виявлено викривлення, повинна становити не менше 17% від вартості виробництва відповідного продукту. Для цілей цього розрахунку використовують невикривлену ціну сировини, встановлену на репрезентативних міжнародних ринках.

2b. Якщо Комісія на основі всієї наданої інформації може дійти чіткого висновку про те, що в інтересах Союзу визначати розмір тимчасових мит відповідно до параграфу 2а цієї статті, параграф 2 цієї статті не застосовується. Комісія повинна активно збирати інформацію від зацікавлених сторін, яка дала би їй змогу визначити, чи застосовувати параграф 2 або 2а цієї статті. У зв'язку з цим Комісія повинна вивчати всю відповідну інформацію, як-то інформацію про вільні потужності в країні-експортері, конкуренцію за сировину та вплив на ланцюги постачання для компаній Союзу. За відсутності співпраці Комісія може дійти висновку про те, що застосування параграфу 2а цієї статті відповідає інтересам Союзу. Під час виконання тесту на відповідність інтересу Союзу відповідно до статті 21 цьому питанню необхідно приділяти особливу увагу.

2с. Якщо маржу шкоди розраховують на основі цільової ціни, використаний цільовий прибуток встановлюють із урахуванням таких факторів, як рівень рентабельності до зростання імпорту з країни, що є предметом розслідування, рівень рентабельності, потрібний для повного покриття витрат та інвестицій, досліджень і розробок та інновації, а також очікуваний рівень рентабельності за нормальних умов конкуренції. Така норма прибутку не повинна бути нижчою за 6%.

2d. Під час встановлення цільової ціни повинні бути належним чином відображені фактичні витрати на промислове виробництво в Союзі, що є результатом багатосторонніх екологічних угод та протоколів до них, стороною яких є Союз, або конвенцій Міжнародної організації праці (МОП), зазначених у переліку в додатку Іа до цього Регламенту. Крім того, повинні бути враховані майбутні витрати, не охоплені параграфом 2с цієї статті, які є результатом таких угод і конвенцій та яких промисловість Союзу зазнає протягом періоду застосування заходу відповідно до статті 11(2).

▼В

3. Тимчасові мита повинні бути забезпечені гарантією, а випуск відповідних продуктів для вільного обігу в Союзі повинен відбуватися за умови надання такої гарантії.

4. Комісія запроваджує тимчасові заходи згідно з процедурою, зазначеною у статті 15(4).

5. Якщо держава-член подає запит про негайне втручання Комісії та якщо виконано умови параграфу 1, Комісія протягом щонайбільше п'яти робочих днів із моменту отримання такого запиту повинна ухвалити рішення про те, чи запроваджувати тимчасове антидемпінгове мито.

6. Тимчасові мита можуть бути запроваджені на шість місяців і продовжені ще на три місяці, або їх можна запровадити на дев'ять місяців. Однак їх можна запровадити на дев'ять місяців або продовжити, лише якщо експортери, на яких припадає значний відсоток торгівлі відповідним продуктом, того вимагають або не заперечують проти цього після повідомлення Комісії.

Стаття 8

Зобов'язання

▼М2

1. Якщо було встановлено факт демпінгу та шкоди, Комісія може, згідно з дорадчою процедурою, зазначеною у статті 15(2), прийняти задовільні добровільні пропозиції зобов'язань, подані будь-яким експортером, щодо перегляду своїх цін або припинення експорту за демпінговими цінами, якщо таким чином може бути усунуто шкідливий вплив демпінгу.

У такому разі та доки діють такі зобов'язання, тимчасові мита, запроваджені Комісією відповідно до статті 7(1), або остаточні мита, запроваджені відповідно до статті 9(4), залежно від випадку, не повинні застосовуватися до імпорту відповідного продукту, виробленого компаніями, зазначеними в рішенні Комісії про прийняття зобов'язань, з подальшими змінами.

Підвищення цін відповідно до таких зобов'язань не повинне перевищувати рівня, необхідного для усунення демпінгової маржі, і повинне бути меншим за демпінгову маржу, якщо таке підвищення є достатнім для усунення шкоди, завданої промисловістю Союзу.

Вивчаючи, чи підвищення цін за такими зобов'язаннями, яке є нижчим за демпінгову маржу, буде достатнім для усунення шкоди, застосовують статтю 7(2a), (2b), (2c) та (2d) відповідно.

▼В

2. Комісія може пропонувати зобов'язання, але жоден експортер не зобов'язаний брати на себе таке зобов'язання. Той факт, що експортери не пропонують таких зобов'язань або не приймають запрошення їх прийняти, жодним чином не перешкоджає розгляду справи.

Однак може бути визначено, що загроза завдання шкоди буде більш імовірною, якщо демпінговий імпорт триватиме. Від експортерів не вимагають взяти на себе зобов'язання і не приймають взяті ними на себе зобов'язання, крім випадків, коли було попередньо встановлено факт демпінгу та шкоди, завданої таким демпінгом.

▼M2

Окрім випадків, коли існують виняткові обставини, зобов'язання не можна пропонувати пізніше ніж за п'ять днів до завершення періоду, протягом якого можуть бути надані заяви відповідно до статті 20(5), щоб забезпечити іншим сторонам можливість надати коментарі.

3. Запропоновані зобов'язання не потрібно приймати, якщо їх прийняття вважається непрактичним, наприклад, якщо кількість фактичних або потенційних експортерів є занадто великою, або з інших причин, у тому числі з міркувань загальної політики, що охоплює, зокрема, принципи та зобов'язання, визначені в багатосторонніх екологічних угодах і протоколах до них, стороною яких є Союз, та конвенціях МОП, перелічених у додатку Ia до цього Регламенту. Відповідному експортеру можуть бути повідомлені причини, з яких запропоновано відхилити пропозицію зобов'язання, і йому може бути надана можливість надати коментарі щодо них. Причини відхилення повинні бути викладені в остаточному рішенні.

4. Від сторін, які пропонують зобов'язання, вимагають надати неконфіденційну версію такого зобов'язання, яка була би змістовною в розумінні статті 19, щоб її можна було представити зацікавленим сторонам розслідування, Європейському Парламенту і Раді.

Крім того, перш ніж прийняти будь-яку таку пропозицію, промисловість Союзу повинна мати можливість надати коментарі щодо основних характеристик зобов'язання.

▼В

5. Якщо взяті зобов'язання прийнято, розслідування припиняють. Комісія повинна завершити розслідування згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 15(3).

6. Якщо взяті зобов'язання прийнято, розслідування демпінгу та шкоди зазвичай завершують. У такому випадку, якщо було встановлено відсутність демпінгу або шкоди, зобов'язання автоматично втрачає чинність, крім випадків, коли такий висновок значною мірою зумовлений існуванням зобов'язання. У таких випадках може вимагатися збереження зобов'язання протягом розумного строку.

У разі встановлення факту існування демпінгу та шкоди зобов'язання продовжує діяти відповідно до застосованих до нього умов та положень цього Регламенту.

7. Комісія повинна вимагати від будь-якого експортера, чиї зобов'язання було прийнято, періодично надавати інформацію щодо виконання такого зобов'язання та дозволяти верифікацію відповідних даних. Недотримання таких вимог необхідно тлумачити як порушення такого зобов'язання.

8. Якщо в ході розслідування прийнято зобов'язання, взяті на себе певними експортерами, для цілей статті 11 вважається, що вони набувають чинності з дати завершення розслідування для країни-експортера.

9. У разі порушення або відкликання зобов'язань будь-якою зі сторін, якої вони стосуються, або у разі відкликання Комісією прийняття взятих зобов'язань Комісія відкликає прийняття нею взятого зобов'язання рішенням або регламентом Комісії, залежно від випадку, і тимчасове мито, запроваджене Комісією відповідно до статті 7, або остаточне мито, запроваджене відповідно до статті 9(4),

застосовуються автоматично за умови, що відповідному експортеру, крім випадків, коли такий експортер відкликав взятє ним зобов'язання, було надано можливість надати свої коментарі. Комісія повинна надати інформацію державам-членам, коли вона вирішує відкликати зобов'язання.

Будь-яка зацікавлена сторона або держава-член може подати інформацію, що є доказом *prima facie* порушення зобов'язання. Подальше оцінювання того, чи відбулося порушення зобов'язання, зазвичай проводять протягом шести місяців, але в жодному разі не пізніше ніж через дев'ять місяців із дати належним чином обґрунтованого запиту.

Для моніторингу виконання зобов'язань Комісія може звернутися по допомогу до компетентних органів держав-членів.

10. Тимчасове мито може бути запроваджене відповідно до статті 7 на основі найдостовірнішої доступної інформації, якщо існують підстави вважати, що зобов'язання порушується, або якщо, у випадку порушення або відкликання зобов'язання, в результаті розслідування зобов'язання не було взятє.

Стаття 9

Припинення без вжиття заходів; запровадження остаточних мит

1. Якщо скаргу відкликано, провадження може бути припинене, за винятком випадків, коли таке припинення суперечить інтересам Союзу.
2. Якщо захисні заходи не потрібні, розслідування або провадження припиняють. Комісія повинна завершити розслідування згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 15(3).

▼ M2

3. Для цілей провадження, ініційованого відповідно до статті 5(9), шкоду зазвичай вважають незначною, якщо обсяги імпорту відповідного продукту менші за обсяги, визначені у статті 5(7). Для цілей того самого провадження повинне бути передбачене негайне припинення, якщо встановлено, що демпінгова маржа становить менше 2% в перерахунку на відсоток від експортної ціни.
4. Якщо остаточно встановлені факти свідчать про існування демпінгу та спричиненої ним шкоди, і інтереси Союзу вимагають втручання відповідно до статті 21, Комісія запроваджує остаточне антидемпінгове мито, діючи згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 15(3). Якщо діють тимчасові мита, Комісія повинна ініціювати таку процедуру не пізніше ніж через один місяць після закінчення строку дії таких мит.

Сума антидемпінгового мита не повинна перевищувати встановленої демпінгової маржі, але вона повинна бути меншою за таку маржу, якщо таке нижче мито буде достатнім для усунення шкоди, завданої промисловості Союзу. Статтю 7(2a), (2b), (2c) та (2d) застосовують відповідно.

Якщо Комісія не зареєструвала імпорتنі продукти, але на основі результатів аналізу всієї релевантної інформації, яку вона має у своєму розпорядженні під час затвердження остаточних заходів, виявила, що впродовж періоду попереднього розкриття відбувається подальше значне зростання імпорту, що є предметом розслідування, Комісія повинна відобразити таку додаткову шкоду, спричинену таким збільшенням, у визначенні маржі шкоди протягом строку, тривалість якого не перевищує періоду, зазначеного у статті 11(2).

▼ B

5. Антидемпінгове мито встановлюють у відповідних розмірах у кожному окремому випадку на недискримінаційній основі, на імпорт продукту з усіх джерел, які, як було встановлено, є демпінговими та завдають шкоди, за винятком імпорту з тих джерел, від яких прийнято зобов'язання на умовах цього Регламенту.

Регламент про запровадження антидемпінгових заходів повинен визначати мито для кожного постачальника або, якщо це практично неможливо, відповідної країни-постачальника. Постачальники, які є юридично відокремленими від інших постачальників або юридично відокремленими від держави,

можуть, тим не менше, розглядатися як єдиний суб'єкт для цілей визначення мита. Для застосування цього підпараграфа можуть бути враховані такі фактори, як наявність структурних або корпоративних зв'язків між постачальниками і державою або між постачальниками, контроль або істотний вплив держави на ціноутворення та обсяги виробництва або економічна структура країни-постачальника.

6. Якщо Комісія обмежила своє розслідування відповідно до статті 17, будь-яке антидемпінгове мито, застосоване до імпорту від експортерів або виробників, які заявили про себе відповідно до статті 17, але які не були охоплені розслідуванням, не повинне перевищувати середньозваженого значення демпінгової маржі, встановленої щодо сторін у вибірці, незалежно від того, чи нормальну вартість для таких сторін визначено на основі статті 2(1)–(6) або пункту (а) статті 2(7).

Для цілей цього параграфа Комісія не бере до уваги будь-які нульові маржі та маржі *de minimis*, а також маржі, встановлені за обставин, зазначених у статті 18.

Індивідуальні мита застосовують до імпорту від будь-якого експортера чи виробника, якому надано індивідуальний режим, передбачений у статті 17.

Стаття 10

Зворотна дія

1. Тимчасові заходи та остаточні антидемпінгові мита застосовують лише до продуктів, які надійшли у вільний обіг після набуття чинності заходом, ужитим відповідно до статті 7(1) або 9(4), залежно від випадку, з урахуванням винятків, установлених у цьому Регламенті.

2. Якщо було застосовано тимчасове мито й остаточно встановлені факти свідчать про існування демпінгу та шкоди, Комісія вирішує, незалежно від того, чи буде введено остаточне антидемпінгове мито, яку частку тимчасового мита стягнути остаточно.

Для такої цілі поняття «шкода» не охоплює суттєвої затримки у становленні галузі промисловості Союзу або загрози завдання суттєвої шкоди, за винятком випадків, коли встановлено, що за відсутності тимчасових заходів це призвело би до суттєвої шкоди. У всіх інших випадках, пов'язаних із такою загрозою або затримкою, будь-які тимчасові суми повинні бути вивільнені, а остаточні мита можуть бути запроваджені лише з дати остаточного встановлення загрози або суттєвої затримки.

3. Якщо остаточне антидемпінгове мито є більшим за тимчасове мито, різницю не стягують. Якщо остаточне мито є меншим за тимчасове мито, таке мито підлягає перерахунку. Якщо остаточне визначення є від'ємним, тимчасове мито не підтверджують.

4. Остаточне антидемпінгове мито може стягуватися на продукти, які надійшли для споживання не пізніше ніж за 90 днів до дати застосування тимчасових заходів, але не раніше ініціювання розслідування, за умови, що:

- (a) імпорتنі продукти зареєстровано відповідно до статті 14(5);
- (b) Комісія надала відповідним імпортерам можливість надати коментарі;
- (c) для відповідного продукту існує історія демпінгу протягом тривалого періоду, або імпортер знав або повинен був знати про демпінг із точки зору масштабів такого демпінгу та заявленої чи встановленої шкоди; та
- (d) окрім рівня імпорту, що завдав шкоди протягом періоду розслідування, спостерігається подальше суттєве зростання імпорту, що, з огляду на його часові рамки, обсяг та інші обставини, ймовірно, дуже негативно позначиться коригувальному ефекті остаточного антидемпінгового мита, що підлягає застосуванню.

5. У випадках порушення або відкликання зобов'язань остаточні мита можуть бути стягнуті на товари, що надійшли у вільний обіг не пізніше ніж за 90 днів до застосування тимчасових заходів, за умови, що імпорتنі продукти було зареєстровано відповідно до статті 14(5) і що будь-яке таке ретроспективне

оцінювання не застосовується до імпортованих товарів, які надійшли до порушення або відкликання зобов'язання.

Стаття 11

Тривалість, перегляди та повернення

1. Антидемпінговий захід залишається чинним лише доти та тією мірою, якою це необхідно для протидії демпінгу, що завдає шкоди.

2. Строк дії остаточного антидемпінгового заходу закінчується через п'ять років із моменту його запровадження або через п'ять років із дати завершення останнього перегляду, що охоплює як демпінг, так і шкоду, окрім випадків, коли в ході перегляду було встановлено, що закінчення строку дії такого заходу, ймовірно, призведе до продовження або повторення демпінгу та завдання шкоди. Такий перегляд з метою оцінювання доцільності припинення строку дії заходів ініціюють з ініціативи Комісії або на запит, поданий виробниками Союзу або від їхнього імені, і такий захід лишається чинним до отримання результатів такого перегляду.

▼ M2

Перегляд з метою оцінювання доцільності припинення строку дії заходів ініціюють, якщо запит містить достатні докази того, що закінчення строку дії заходів, ймовірно, призведе до продовження або повторення демпінгу та шкоди. На таку ймовірність можуть, наприклад, вказувати докази продовження демпінгу та завдання шкоди, або докази того, що усунення шкоди частково або виключно зумовлене дією заходів, або докази того, що обставини експортерів чи ринкові умови є такими, що вказують на вірогідність подальшого демпінгу із завданням шкоди, або докази продовження існування викривлень стосовно сировини.

▼ B

Під час проведення розслідувань відповідно до цього параграфу експортерам, імпортерам, представникам країни-експортера та виробникам Союзу повинна бути надана можливість розширити, спростувати або прокоментувати питання, окреслені в запиті про перегляд, і у висновках повинні бути належним чином враховані всі релевантні та належним чином задокументовані докази, надані стосовно питання ймовірності того, чи закінчення строку дії заходів призведе до продовження або повторення демпінгу та завдання шкоди.

Повідомлення про заплановане закінчення строку дії повинне бути опубліковане в *Офіційному віснику Європейського Союзу* у належний час в останній рік періоду застосування заходів, визначених у цьому параграфі. Після цього виробники Союзу не пізніше ніж за три місяці до кінця такого п'ятирічного періоду мають право подати запит про перегляд відповідно до другого підпараграфу. Повідомлення про фактичне завершення строку дії заходів відповідно до цього параграфу також підлягає опублікуванню.

3. Потреба в продовженні застосування заходів також може бути переглянута, якщо це виправдано, з ініціативи Комісії або на запит держави-члена або, за умови, що з моменту запровадження остаточного заходу минув розумний строк тривалістю щонайменше один рік, на запит будь-якого експортера чи імпортера або виробників Союзу, який містить достатні докази, що обґрунтовують потребу в такому проміжному перегляді.

Проміжний перегляд ініціюють, якщо запит містить достатні докази того, що подальше застосування заходу більше не є необхідним для компенсації демпінгу та/або що завдання шкоди навряд чи продовжуватиметься чи повторюватиметься, якщо захід буде скасовано або змінено, або що існуючий захід не є або більше не є достатнім для протидії демпінгу, що завдає шкоди.

Під час проведення розслідувань відповідно до цього параграфу Комісія може, між іншим, розглянути, чи суттєво змінилися обставини щодо демпінгу та шкоди або чи досягають існуючі заходи очікуваних результатів щодо усунення шкоди, попередньо встановленої відповідно до статті 3. У зв'язку з цим, під

час остаточного визначення повинні бути враховані всі релевантні та належним чином задокументовані докази.

▼ M1

Якщо існуючі антидемпінгові заходи основані на нормальній вартості, розрахованій відповідно до статті 2(7), станом на 19 грудня 2017 року, методологія, встановлена у статті 2(1)–(6а), повинна замінити початкову методологію, використану для визначення нормальної вартості, лише з дати, коли ініційовано перший після 19 грудня 2017 року перегляд із метою оцінювання доцільності припинення строку дії заходів. Відповідно до статті 11(2) такі заходи лишаються чинними до отримання результатів такого перегляду.

▼ B

4. Перегляд також виконують із метою визначення індивідуальних демпінгових марж для нових експортерів у відповідній країні-експортері, які протягом періоду розслідування не експортували продукт, на якому були основані заходи.

Перегляд ініціюють, якщо новий експортер або виробник може довести, що він не пов'язаний із жодним експортером чи виробником у країні-експортері, який є об'єктом антидемпінгових заходів стосовно продукту, і що він фактично здійснював експорт до Союзу після періоду розслідування, або якщо він може довести, що він взяв на себе невідкличне договірне зобов'язання експортувати значну кількість до Союзу.

Перегляд стосовно нового експортера ініціюють та виконують у прискореному порядку після того, як виробникам Союзу надано можливість надати коментарі. Регламент Комісії, яким ініціюють перегляд, скасовує мито, чинне стосовно відповідного нового експортера, шляхом внесення змін до регламенту, яким було запроваджено таке мито, та встановлення вимоги щодо реєстрації імпортирних продуктів відповідно до статті 14(5), щоб забезпечити, що, якщо в результаті такого перегляду буде встановлено існування демпінгу стосовно такого експортера, антидемпінгові мита можуть бути стягнені зі зворотною дією до дати ініціювання такого перегляду.

Положення цього параграфу не застосовуються, якщо мита запроваджено відповідно до статті 9(6).

▼ M1

Якщо існуючі антидемпінгові заходи основані на нормальній вартості, розрахованій відповідно до статті 2(7), станом на 19 грудня 2017 року, методологія, встановлена у статті 2(1)–(6а), повинна замінити початкову методологію, використану для визначення нормальної вартості, лише з дати, коли ініційовано перший після 20 грудня 2017 року перегляд із метою оцінювання доцільності припинення строку дії заходів. Відповідно до статті 11(2) такі заходи лишаються чинними до отримання результатів такого перегляду.

▼ B

5. Відповідні положення цього Регламенту щодо процедур та проведення розслідувань, крім тих, що стосуються строків, застосовуються до будь-якого перегляду, виконаного відповідно до параграфів 2, 3 та 4.

Перегляди, виконані відповідно до параграфів 2 та 3, повинні виконуватися оперативно і, як правило, завершуватися протягом 12 місяців із дати ініціювання перегляду. У будь-якому випадку перегляди відповідно до параграфів 2 та 3 в усіх випадках повинні бути завершені протягом 15 місяців із моменту їх ініціювання.

Перегляди відповідно до параграфу 4 в усіх випадках повинні бути завершені протягом дев'яти місяців із дати їх ініціювання.

Якщо перегляд, виконуваний відповідно до параграфу 2, ініційовано під час виконання перегляду відповідно до параграфу 3 в рамках того самого провадження, перегляд відповідно до параграфу 3 повинен бути завершений одночасно з переглядом відповідно до параграфу 2.

Якщо розслідування не завершено протягом строків, зазначених у другому, третьому та четвертому підпараграфі, строк дії заходів повинен:

- закінчитися у межах розслідувань відповідно до параграфа 2,
- закінчитися у випадку розслідувань, які проводять відповідно до параграфів 2 та 3 паралельно, якщо розслідування відповідно до параграфа 2 було ініційоване під час перегляду відповідно до параграфа 3 в рамках того самого провадження або якщо такі перегляди було ініційовано одночасно, або
- залишитися незмінним у розслідуваннях відповідно до параграфів 3 та 4.

Повідомлення про фактичне закінчення строку дії або збереження заходів відповідно до цього параграфа публікують в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

▼ M2

Якщо після проведення розслідування відповідно до параграфа 2 строк дії заходу припиняється, будь-які мита, стягнуті з дати початку такого розслідування стосовно товарів, що пройшли митне очищення, підлягають поверненню за умови, що національні митні органи отримали та задовольнили відповідний запит відповідно до застосовного митного законодавства Союзу щодо повернення мита та звільнення від сплати мита. Таке повернення не є підставою для сплати відсотків відповідними національними митними органами.

▼ B

6. Перегляди відповідно до цієї статті ініціює Комісія. Комісія вирішує, чи ініціювати перегляд відповідно до параграфа 2 цієї статті згідно з дорадчою процедурою, зазначеною у статті 15(2). Комісія також повинна надати інформацію державам-членам після того, як оператор або держава-член подасть запит, що обґрунтовує ініціювання перегляду відповідно до параграфів 3 та 4 цієї статті, і Комісія завершить свій аналіз такого запиту, або після того, як Комісія сама визначить, чи переглядати потребу в продовженні застосування заходів.

Якщо це виправдано переглядами, заходи, згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 15(3), повинні бути скасовані чи збережені відповідно до параграфа 2 цієї статті або скасовані, збережені чи змінені відповідно до параграфів 3 та 4 цієї статті.

Якщо заходи скасовано стосовно окремих експортерів, але не стосовно країни в цілому, такі експортери залишаються об'єктами провадження, і щодо них автоматично може бути розпочато повторне розслідування в рамках будь-якого подальшого перегляду, виконуваного стосовно такої країни відповідно до цієї статті.

7. Якщо станом на кінець періоду застосування заходів, визначеного в параграфі 2, перегляд заходів відповідно до параграфа 3 триває, такий перегляд також повинен охоплювати обставини, визначені в параграфі 2.

8. Незважаючи на параграф 2, імпортер може вимагати відшкодування стягнених мит, якщо доведено, що демпінгову маржу, на основі якої було сплачено такі мита, було скасовано або зменшено до рівня, нижчого за рівень чинного мита.

Для повернення антидемпінгових мит імпортер повинен подати відповідну заяву до Комісії. Таку заяву подають через державу-члена території, на якій продукти випущено для вільного обігу, протягом шести місяців із дати, коли компетентні органи належним чином визначили суму остаточних мит, що підлягають стягненню, або з дати ухвалення остаточного рішення про стягнення сум, забезпечених шляхом сплати тимчасового мита. Держави-члени повинні негайно передати такий запит Комісії.

Заяву про повернення вважають належним чином підтвердженою доказами, лише якщо вона містить точну інформацію про заявлену суму повернення антидемпінгових мит та всю митну документацію, що стосується розрахунку та сплати такої суми. Вона також повинна містити докази, за репрезентативний період, нормальних вартостей та цін експорту до Союзу для експортера або виробника, до якого

застосовується таке мито. У випадках, коли імпортер не пов'язаний із відповідним експортером або виробником і неможливо негайно отримати таку інформацію, або якщо експортер чи виробник не бажає надавати таку інформацію імпортеру, така заява повинна містити твердження експортера чи виробника про те, що демпінгову маржу було зменшено або скасовано, як зазначено в цій статті, і Комісії буде надано релевантні підтвердні докази. Якщо експортер або виробник не надає таких доказів протягом розумного строку, таку заяву відхиляють.

Комісія вирішує, чи повинна та якою мірою повинна бути задоволена заява, або вона може вирішити в будь-який час ініціювати проміжний перегляд, після чого інформація та результати такого перегляду, виконаного відповідно до положень, застосованих до такого перегляду, повинні бути використані для визначення того, чи обґрунтоване повернення і, якщо так, то якою мірою. Комісія повинна надати інформацію державам-членам після завершення свого аналізу такої заяви.

Мита зазвичай повертають протягом 12 місяців та за жодних обставин не пізніше ніж через 18 місяців із дати, коли імпортер продукту, на який поширюється антидемпінгове мито, подав запит про повернення, належним чином підтверджений доказами.

Держави-члени, як правило, здійснюють будь-яке дозволене повернення протягом 90 днів із моменту ухвалення Комісією відповідного рішення.

9. У всіх розслідуваннях щодо перегляду або повернення, проведених відповідно до цієї статті, Комісія, за умови, що обставини не змінилися, повинна застосовувати ту саму методологію, що й у розслідуванні, що призвело до застосування мита, з належним урахуванням статті 2 та, зокрема, її параграфів 11 та 12, а також статті 17.

▼ М1

Стосовно обставин, що мають значення для визначення нормальної вартості відповідно до статті 2, повинні бути належним чином враховані всі релевантні докази, у тому числі релевантні звіти щодо обставин, що переважають на внутрішньому ринку експортерів і виробників, а також докази, на яких вони ґрунтуються, які були додані до матеріалів і щодо яких зацікавлені сторони мали можливість надати коментарі.

▼ В

10. У будь-якому розслідуванні, проведеному відповідно до цієї статті, Комісія повинна перевірити достовірність експортних цін відповідно до статті 2. Однак, якщо вирішено розраховувати експортну ціну відповідно до статті 2(9), вона повинна розрахувати її без вирахування суми сплачених антидемпінгових мит за умови надання переконливих доказів того, що мито належним чином відображено в цінах перепродажу та подальших цінах продажу в Союзі.

Стаття 12

Поглинання

1. Якщо промисловість Союзу або будь-яка інша зацікавлена сторона подає, як правило, протягом двох років після набуття чинності заходами, достатню інформацію, яка доводить, що після початкового періоду розслідування та до або після запровадження заходів експортні ціни знизилися, або не відбулося жодних змін, або зміни були недостатніми у цінах перепродажу або цінах подальшого продажу імпортованого продукту в Союзі, Комісія може відновити розслідування, щоб вивчити, чи вплинув захід на зазначені вище ціни. Комісія повинна надати інформацію державам-членам після того, як зацікавлена сторона надасть достатню інформацію, що обґрунтовує відновлення розслідування, і Комісія завершить свій аналіз такої інформації.

Розслідування також може бути відновлене за умов, визначених у першому підпараграфі, з ініціативи Комісії або на запит держави-члена.

2. Під час повторного розслідування відповідно до цієї статті експортерам, імпортерам і виробникам Союзу повинна бути надана можливість прояснити ситуацію щодо цін перепродажу та подальших цін

продажу. Якщо буде отримано висновок про те, що захід повинен був призвести до зміни таких цін, то для усунення шкоди, попередньо встановленої відповідно до статті 3, експортні ціни повинні бути переоцінені відповідно до статті 2, а демпінгові маржі повинні бути перераховані таким чином, щоб врахувати перераховані експортні ціни. Якщо вважається, що умови статті 12(1) виконано через падіння експортних цін, що відбулося після початкового періоду розслідування та до або після запровадження заходів, демпінгові маржі можуть бути перераховані для врахування таких нижчих експортних цін.

3. Якщо повторне розслідування відповідно до цієї статті показало зростання демпінгу, Комісія може змінити чинні заходи, діючи згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 15(3), відповідно до нових висновків щодо експортних цін. Сума антидемпінгового мита, запровадженого відповідно до цієї статті, не повинна подвоювати суму мита, запровадженого спочатку.

4. Відповідні положення статей 5 та 6 застосовуються до будь-якого повторного розслідування, проведеного відповідно до цієї статті, за винятком того аспекту, що таке повторне розслідування повинне бути проведене оперативно і, як правило, завершитися протягом шести місяців із дати ініціювання повторного розслідування. У будь-якому випадку такі повторні розслідування в усіх випадках повинні бути завершені протягом дев'яти місяців із моменту ініціювання повторного розслідування.

Якщо повторне розслідування не завершено протягом строків, зазначених у першому підпараграфі, заходи залишаються незмінними. Повідомлення про збереження заходів відповідно до цього параграфу публікують в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

5. Ймовірні зміни нормальної вартості враховують відповідно до цієї статті, лише якщо протягом строків, встановлених у повідомленні про ініціювання розслідування, Комісії надано повну інформацію про переглянуті нормальні вартості, належним чином обґрунтовану доказами. Якщо розслідування передбачає повторне вивчення нормальних вартостей, імпорتنі продукти можуть підлягати реєстрації відповідно до статті 14(5) до отримання результатів повторного розслідування.

Стаття 13

Обхід

1. Антидемпінгові мита, запроваджені відповідно до цього Регламенту, можуть бути поширені на імпорт із третіх країн аналогічного продукту, дещо модифікованого чи не модифікованого, або на імпорт дещо модифікованого аналогічного продукту з країни, на яку поширюються заходи, або її частин, якщо має місце обхід чинних заходів.

Антидемпінгові мита, які не перевищують залишкового антидемпінгового мита, запровадженого відповідно до статті 9(5), можуть бути поширені на імпорт від компаній, які користуються перевагами індивідуальних мит у країнах, на які поширюються такі заходи, коли має місце обхід чинних заходів.

Обхід визначають як зміну в структурі торгівлі між третіми країнами та Союзом або між окремими компаніями в країні, на яку поширюються заходи, та Союзом, що є наслідком практики, процесу або роботи, для якої/якого немає достатніх підстав або економічного обґрунтування, крім запровадження мита, якщо існують докази шкоди або того, що коригувальні ефекти мита нівелюються цінами та/або обсягами аналогічного продукту, та якщо існують докази демпінгу стосовно нормальних вартостей, попередньо встановлених для аналогічного продукту, за необхідності відповідно до положень статті 2.

Практика, процес або робота, зазначені в третьому підпараграфі, включають, між іншим:

- (a) незначну модифікацію відповідного продукту, щоб привести його у відповідність до критеріїв, відповідність яким дає змогу відносити продукти до митних кодів, на які зазвичай не поширюються такі заходи, за умови, що така модифікація не змінює його суттєвих характеристик;
- (b) відправлення продукту, на який поширюються заходи, через треті країни;
- (c) реорганізацію експортерами або виробниками своїх моделей і каналів продажів у країні, на яку поширюються заходи, щоб зрештою їхні продукти експортувалися до Союзу через виробників, які

користуються перевагою індивідуальної ставки мита, нижчої за ту, що застосовується до продуктів виготівників;

- (d) за обставин, зазначених у параграфі 2, складання частин шляхом виконання складальної операції в Союзі або третій країні.

2. Складальну операцію в Союзі або третій країні вважають такою, що обходить чинні заходи, якщо:

- (a) операція розпочалася або суттєво збільшилася з моменту ініціювання антидемпінгового розслідування або безпосередньо перед цим, а відповідні частини походять із країни, на яку поширюються заходи; та
- (b) частини становлять 60% або більше від загальної вартості частин зібраного продукту, за винятком того аспекту, що у жодному разі обхід не вважають таким, що має місце, якщо додана вартість ввезених частин під час складальної або комплектувальної операції перевищує 25% від виробничих витрат; та
- (c) коригувальні ефекти мита нівелюються цінами та/або обсягами зібраного аналогічного продукту, і існують докази демпінгу стосовно нормальних вартостей, попередньо встановлених стосовно аналогічних або подібних продуктів.

▼ M2

3. Розслідування повинні бути розпочаті відповідно до цієї статті з ініціативи Комісії або на запит держави-члена чи будь-якої зацікавленої сторони на підставі достатніх доказів щодо факторів, визначених у параграфі 1 цієї статті. Ініціювання здійснюється шляхом ухвалення регламенту Комісії, яка також повинна проінструктувати митні органи щодо обов'язкової реєстрації імпортованих продуктів відповідно до статті 14(5) або вимоги надання гарантій. Комісія повинна надати інформацію державам-членам після того, як зацікавлена сторона або держава-член подасть запит, що обґрунтовує ініціювання розслідування, і Комісія завершить свій аналіз такого запиту, або якщо Комісія сама визначила потребу в ініціюванні розслідування.

▼ В

Розслідування проводить Комісія. Комісії можуть надавати допомогу митні органи, а розслідування повинне бути завершене протягом дев'яти місяців.

Якщо остаточно встановлені факти виправдовують продовження строку дії заходів, це повинна зробити Комісія, діючи згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 15(3). Продовження набуває чинності з дати, коли було запроваджено вимогу щодо реєстрації відповідно до статті 14(5) або коли було подано запит про гарантії. Відповідні процедурні положення цього Регламенту щодо ініціювання та проведення розслідувань застосовуються відповідно до цієї статті.

▼ M2

4. На імпортовані продукти не поширюється вимога щодо реєстрації відповідно до статті 14(5) та не поширюються заходи, якщо ними торгують компанії, які користуються звільненнями.

Запити про звільнення, належним чином обґрунтовані доказами, подають у межах строків, установлених у регламенті Комісії, на підставі якого ініційовано розслідування.

Якщо практика, процес або робота, що має на меті ухилення, здійснюється за межами Союзу, звільнення можуть бути надані виробникам відповідного продукту, які, як було встановлено, не користувалися практиками ухилення, визначеними в параграфах 1 та 2 цієї статті.

Якщо практика, процес або робота, що має на меті ухилення, здійснюється в межах Союзу, звільнення можуть бути надані імпортерам, які можуть довести, що вони не користувалися практиками ухилення, визначеними в параграфах 1 та 2 цієї статті.

▼ В

Такі звільнення надаються за рішенням Комісії та залишаються дійсними протягом періоду та на умовах, передбачених у такому рішенні. Комісія повинна надати інформацію державам-членам після завершення свого аналізу.

У разі виконання умов, визначених у статті 11(4), звільнення також можуть бути надані після завершення розслідування, що призвело до продовження строку дії заходів.

За умови, що минув щонайменше один рік із моменту продовження строку дії заходів, і якщо кількість сторін, які подають або потенційно можуть подати запит про застосування звільнення, є значною, Комісія може вирішити ініціювати перегляд доцільності продовження строку дії заходів. Будь-який такий перегляд повинен бути проведений відповідно до положень статті 11(5), застосованих до переглядів відповідно до статті 11(3).

5. Ніщо в цій статті не перешкоджає нормальному застосуванню чинних положень щодо мит.

Стаття 14

Загальні положення

1. Тимчасові або остаточні антидемпінгові мита встановлюють регламентом, і держави-члени їх стягують у визначеній формі, за визначеною ставкою та відповідно до інших критеріїв, установлених у регламенті про запровадження таких мит. Такі мита також повинні стягувати незалежно від мит, податків та інших зборів, які зазвичай застосовують до імпорту.

До жодних продуктів не застосовують антидемпінгові та компенсаційні мита одночасно з метою врегулювання однієї й тієї самої ситуації, що виникає внаслідок демпінгу або субсидіювання експорту.

2. Регламенти, якими запроваджують тимчасові або остаточні антидемпінгові мита, а також регламенти чи рішення про прийняття взятих зобов'язань або про припинення розслідувань чи проваджень публікують в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

У таких регламентах або рішеннях повинні бути зазначені, зокрема та з належним урахуванням обов'язку щодо захисту конфіденційної інформації, назви експортерів, якщо це можливо, або залучених країн, опис продукту та стислий виклад суттєвих фактів і застережень, що стосуються визначення демпінгу та шкоди. У кожному випадку копію регламенту або рішення надсилають відомим зацікавленим сторонам. Положення цього параграфу застосовуються *mutatis mutandis* до переглядів.

▼ M2

3. На виконання цього Регламенту можуть бути ухвалені спеціальні положення, зокрема щодо спільного визначення поняття походження, яке міститься в Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 (³), а також щодо застосування та стягнення антидемпінгового мита на континентальному шельфі держави-члена або у виключній економічній зоні, оголошеній державою-членом відповідно до Конвенції Організації Об'єднаних Націй з морського права (UNCLOS).

▼ B

4. В інтересах Союзу заходи, запроваджені відповідно до цього Регламенту, можуть бути призупинені рішенням Комісії згідно з дорадчою процедурою, зазначеною у статті 15(2), на дев'ять місяців. Комісія, діючи згідно з дорадчою процедурою, зазначеною у статті 15(2), може продовжити таке призупинення ще на один рік щонайбільше.

Заходи можуть бути призупинені, лише якщо ринкові умови тимчасово змінилися настільки, що відновлення шкоди в результаті такого призупинення є малоімовірним, та за умови, що промисловості Союзу було надано можливість надати свої коментарі, і такі коментарі було враховано. Заходи можуть бути відновлені в будь-який час згідно з дорадчою процедурою, зазначеною у статті 15(2), якщо причина призупинення більше не актуальна.

▼ M2

5. З моменту ініціювання розслідування та своєчасно поінформувачи держави-члени, Комісія може видати розпорядження митним органам виконати належні дії для реєстрації імпорتنих продуктів, щоб можна було в подальшому вживати заходів щодо таких імпорتنих продуктів із дати такої реєстрації. Імпорتنі продукти підлягають реєстрації за запитом промисловості Союзу, який повинен містити достатні докази для обґрунтування таких дій. Імпорتنі продукти також можуть підлягати реєстрації з власної ініціативи Комісії. Реєстрацію запроваджують регламентом Комісії. Такий регламент повинен визначати мету такої дії та, у відповідних випадках, орієнтовну суму можливої майбутньої відповідальності. Імпорتنі продукти не підлягають реєстрації протягом періоду, що перевищує дев'ять місяців.

▼ M2

5a. Якщо Комісія не має достатніх доказів, у розумінні статті 5, того, що вимоги пункту (c) або (d) статті 10(4) не виконано, вона реєструє імпорتنі продукти відповідно до параграфу 5 цієї статті протягом періоду попереднього розкриття відповідно до статті 19a. Ухвалюючи рішення про реєстрацію, Комісія, зокрема, аналізує інформацію, зібрану в результаті створення кодів інтегрованого тарифом Європейського Союзу (TARIC) для продукту, що є предметом розслідування, відповідно до параграфу 6 цієї статті.

▼ M2

6. Держави-члени повинні щомісяця звітувати Комісії про імпорتنу торгівлю продуктами, що є предметом розслідування та на які поширюються заходи, а також про суму мит, стягнену відповідно до цього Регламенту. Ініціюючи розслідування відповідно до статті 5, Комісія повинна створити коди TARIC, що відповідають продукту, який є предметом розслідування. Держави-члени повинні використовувати такі коди TARIC для звітування про імпорт продукту, що є предметом розслідування, з моменту ініціювання такого розслідування. Комісія може, після отримання конкретного обґрунтованого запиту від зацікавленої сторони, вирішити надати їй неконфіденційне резюме інформації про сукупні обсяги імпорту та вартість відповідних продуктів.

▼ B

7. Без обмеження параграфу 6, Комісія може вимагати від держав-членів, у кожному окремому випадку, надати інформацію, необхідну для ефективного моніторингу застосування заходів. Для цього застосовують положення статті 6(3) та (4). На будь-які дані, подані державами-членами відповідно до цієї статті, поширюється дія положень статті 19(6).

▼ M2

8. Щоразу, коли Комісія має намір ухвалити будь-який документ, що містить загальні настанови для можливих зацікавлених сторін щодо застосування цього Регламенту, повинна бути проведена консультація з громадськістю відповідно до статті 11(3) ДЄС. Європейський Парламент і Рада також можуть висловлювати свої думки.

Стаття 14a

Континентальний шельф або виключна економічна зона

1. Антидемпінгове мито також може бути накладено на будь-який демпінговий продукт, який ввезено у значній кількості на штучний острів, стаціонарну чи плавучу установку або будь-яку іншу конструкцію на континентальному шельфі держави-члена або у виключній економічній зоні, оголошеній державою-членом відповідно до UNCLOS, якщо це може завдати шкоди промисловості Союзу. Комісія повинна ухвалити імплементаційні акти, які би встановлювали умови сплати таких зборів, а також процедури, пов'язані з нотифікацією та декларуванням таких продуктів і сплатою таких мит, у тому числі щодо стягнення, повернення та звільнення від сплати (митний інструмент). Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 15(3).

2. Комісія запроваджує мита, зазначені в параграфі 1, лише з дати введення в дію митного інструменту, зазначеного в параграфі 1. Комісія повинна поінформувати всіх суб'єктів господарювання про дію митного інструменту через окрему публікацію в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

▼В

Стаття 15

Процедура комітету

1. Комісії допомагає комітет. Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.
2. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 4 Регламенту (ЄС) № 182/2011.
3. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.
4. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 8 Регламенту (ЄС) № 182/2011 у поєднанні зі статтею 4 того самого Регламенту.
5. Відповідно до статті 3(5) Регламенту (ЄС) № 182/2011, якщо письмову процедуру використовують для ухвалення остаточних заходів відповідно до параграфу 3 цієї статті або для ухвалення рішення про ініціювання або неініціювання перегляду з метою оцінювання доцільності припинення строку дії заходів відповідно до статті 11(6) цього Регламенту, така процедура повинна бути припинена без результату, якщо протягом строку, встановленого головою, таке рішення ухвалює голова або таку вимогу висуває більшість членів комітету, як визначено у статті 5(1) Регламенту (ЄС) № 182/2011. У разі застосування такої письмової процедури в інших випадках, коли проєкт інструмента обговорювався в комітеті, така процедура повинна бути припинена без результату, якщо протягом строку, встановленого головою, таке рішення ухвалює голова або таку вимогу висуває проста більшість членів комітету. У разі застосування такої письмової процедури в інших випадках, коли проєкт інструмента не обговорювався в комітеті, така процедура повинна бути припинена без результату, якщо протягом строку, встановленого головою, таке рішення ухвалює голова або таку вимогу висуває щонайменше чверть членів комітету.
6. Комітет може розглядати будь-яке питання стосовно застосування цього Регламенту, порушене Комісією або на запит держави-члена. Держави-члени можуть запитувати інформацію та обмінюватися думками в комітеті або безпосередньо з Комісією.

Стаття 16

Верифікаційні візити

1. Комісія, якщо вважає за доцільне, здійснює візити для вивчення записів імпортерів, експортерів, торговців, агентів, виробників, торговельних асоціацій та організацій та для верифікації наданої інформації про демпінг і шкоду. За відсутності належної та своєчасної відповіді, Комісія може вирішити не здійснювати верифікаційного візиту.
2. Комісія може за необхідності проводити розслідування в третіх країнах за умови, що вона отримає згоду відповідних фірм, повідомляє про це представників уряду відповідної країни та що останні не заперечують проти такого розслідування. Щойно буде отримано згоду відповідних фірм, Комісія повідомляє органам країни-експортера назви та адреси фірм, до яких заплановані візити, та погоджені дати.
3. Відповідні фірми повинні бути поінформовані про характер інформації, що підлягає верифікації у ході верифікаційних візитів, та про будь-яку додаткову інформацію, яку потрібно надати під час таких візитів, хоча це не перешкоджає поданню під час верифікації запитів додаткових відомостей у світлі отриманої інформації.
4. У розслідуваннях, проведених відповідно до параграфів 1, 2 та 3, Комісії повинні допомагати посадові особи тих держав-членів, які звернулися з таким запитом.

Стаття 17

Вибірка

▼ M2

1. У випадках, коли кількість виробників, експортерів чи імпортерів, типів продуктів або операцій у Союзі є великою, розслідування може бути обмежене розумною кількістю сторін, продуктів або операцій шляхом використання статистично обґрунтованих вибірок на основі інформації, наявної на момент відбору, або найбільшим репрезентативним обсягом виробництва, продажів або експорту, який може бути обґрунтовано розслідувано протягом установленого часу.
2. Остаточний відбір сторін, типів продуктів або операцій відповідно до цих положень про вибірку здійснює Комісія. Однак, щоб уможливити відбір репрезентативної вибірки, потрібно надати перевагу відбору вибірки за результатами консультацій із відповідними сторонами та за їхньої згоди за умови, що такі сторони заявили про себе та надали достатньо інформації протягом одного тижня з моменту ініціювання розслідування.

▼ B

3. У випадках, коли розслідування було обмежено відповідно до цієї статті, індивідуальну демпінгову маржу, тим не менше, розраховують для будь-якого експортера чи виробника, який не був від початку відібраний і який подає необхідну інформацію протягом строків, передбачених у цьому Регламенті, крім випадків, коли кількість експортерів чи виробників є настільки великою, що індивідуальні перевірки були би надмірно обтяжливими та перешкоджали би своєчасному завершенню розслідування.
4. Якщо вирішено сформувавши вибірку та існує певний ступінь відмови від співпраці з боку деяких або всіх відібраних сторін, що може суттєво вплинути на результат розслідування, може бути сформовано нову вибірку.

Однак, якщо суттєвий ступінь відмови від співпраці зберігається або не вистачає часу для формування нової вибірки, застосовуються відповідні положення статті 18.

Стаття 18

Відмова від співпраці

1. У випадках, коли будь-яка зацікавлена сторона відмовляється надати доступ до необхідної інформації або іншим чином не надає її протягом строків, передбачених у цьому Регламенті, або суттєво перешкоджає розслідуванню, попередні або остаточні висновки, позитивні чи негативні, можуть бути сформовані на основі відомих фактів.

Якщо встановлено, що будь-яка зацікавлена сторона надала неправдиву або оманливу інформацію, таку інформацію не беруть до уваги, і можуть бути використані відомі факти.

Зацікавлені сторони повинні бути поінформовані про наслідки відмови від співпраці.

2. Ненадання відповіді за допомогою комп'ютерних засобів не вважають відмовою від співпраці за умови, що зацікавлена сторона доведе, що надання відповіді відповідно до запиту призвело би до невиправданого додаткового навантаження або невиправданих додаткових витрат.
3. Якщо інформація, надана зацікавленою стороною, не є ідеальною в усіх аспектах, нею, тим не менше, не потрібно нехтувати за умови, що будь-які недоліки не є такими, що спричиняють надмірні труднощі для отримання достатньо точного висновку, і що інформацію подано належним чином, своєчасно, її можливо верифікувати, а також що сторона діяла у межах своїх можливостей.
4. Якщо докази або інформацію не прийнято, сторона, яка їх надає, повинна бути негайно поінформована про причини такого відхилення та повинна мати можливість надати додаткові пояснення протягом встановленого строку. Якщо такі пояснення вважають незадовільними, причини відхилення таких доказів або інформації повинні бути розкриті та відображені в опублікованих висновках.
5. Якщо визначення, у тому числі ті, що стосуються нормальної вартості, оснований на положеннях параграфу 1, у тому числі на інформації, наданій у скарзі, її, якщо це практично можливо та з належним

урахуванням строків розслідування, перевіряють шляхом звірення з інформацією з інших доступних незалежних джерел, як-то опублікованих прейскурантів, офіційної статистики імпорту та митних декларацій, або інформацією, отриманою в ході розслідування від інших зацікавлених сторін.

Така інформація може включати релевантні дані, що стосуються світового ринку або інших репрезентативних ринків, залежно від випадку.

6. Якщо зацікавлена сторона не співпрацює або співпрацює лише частково, що призводить до приховування релевантної інформації, результат розслідування може бути менш сприятливим для такої сторони, ніж якби вона співпрацювала.

Стаття 19

Конфіденційність

1. Будь-яку інформацію, яка за своїм характером є конфіденційною (наприклад, тому, що її розкриття надасть значну конкурентну перевагу конкуренту або матиме значний негативний вплив на особу, що надає таку інформацію, або на особу, від якої особа, що надає інформацію, отримала таку інформацію) або яку на конфіденційній основі надають сторони розслідування, органи визнають конфіденційною за наявності обґрунтованих причин.

2. Зацікавлені сторони, які надають конфіденційну інформацію, повинні надавати її неконфіденційне резюме. Такі резюме повинні бути достатньо детальними, щоб давати можливість достатньою мірою зрозуміти суть інформації, наданої на конфіденційній основі. За виняткових обставин такі сторони можуть вказати, що таку інформацію резюмувати неможливо. За таких виняткових обставин повинні бути пояснені причини, з яких таке резюмування неможливе.

3. Якщо запит про збереження конфіденційності вважають необґрунтованим і якщо особа, яка надала інформацію, не бажає надавати доступ до такої інформації або дозволяти її розкриття в узагальненій або резюмованій формі, такою інформацією може бути знехтувано, крім випадків, коли на основі надійних джерел може бути доведено, що така інформація є правильною. Запити про збереження конфіденційності не повинні бути відхилені довільно.

4. Ця стаття не перешкоджає розкриттю органами Союзу загальної інформації та, зокрема, причин, на яких ґрунтуються рішення, ухвалені відповідно до цього Регламенту, або розкриттю доказів, на які спираються органи Союзу, тією мірою, якою якщо це необхідно для пояснення таких причин у судовому провадженні. При такому розкритті повинні бути враховані законні інтереси відповідних сторін щодо нерозголошення їхніх комерційних таємниць.

5. Комісія та держави-члени, у тому числі посадові особи будь-якої з них, не повинні розголошувати будь-якої інформації, отриманої відповідно до цього Регламенту, без чіткої згоди особи, яка надала таку інформацію, якщо від такої особи був отриманий запит про збереження конфіденційності такої інформації. Обмін інформацією між Комісією та державами-членами або будь-які внутрішні документи, підготовлені органами Союзу або держав-членів, не підлягають розголошенню, крім випадків, спеціально передбачених у цьому Регламенті.

6. Інформація, отримана відповідно до цього Регламенту, повинна використовуватися лише для цілей, для яких її запитували.

Це положення не перешкоджає використанню інформації, отриманої в контексті одного розслідування, з метою ініціювання інших розслідувань у рамках того самого провадження стосовно відповідного продукту.

▼ МЗ

Стаття 19а

Інформація на проміжному етапі

1. Виробники, імпортери та експортери Союзу та їхні представницькі об'єднання, а також представники країни-експортера можуть запитувати інформацію про заплановане запровадження тимчасових мит. Запити про таку інформацію подають у письмовій формі протягом строку, встановленого в повідомленні про ініціювання. Така інформація повинна бути надана таким сторонам за чотири тижні до запровадження тимчасових мит. Така інформація повинна включати: резюмовану інформацію про запропоновані мита лише для інформаційних цілей та детальну інформацію про розрахунок демпінгової маржі та маржі, достатньої для усунення шкоди, завданої промисловості Союзу, з належним урахуванням потреби в дотриманні обов'язків щодо конфіденційності, визначених у статті 19. Сторони повинні мати три робочі дні з моменту надання такої інформації для надання коментарів щодо точності таких розрахунків.

2. У випадках, коли планується не запроваджувати тимчасові мита, а продовжувати розслідування, зацікавлені сторони повинні бути поінформовані проте, що мита не будуть запроваджені, за чотири тижні до закінчення строку, зазначеного у статті 7(1), для запровадження тимчасових мит.

▼ В

Стаття 20

Розкриття інформації

1. Скаржники, імпортери та експортери та їхні представницькі об'єднання, а також представники країни-експортера можуть вимагати розкриття інформації, що лежить в основі суттєвих фактів і міркувань, на підставі яких було запроваджено тимчасові заходи. Запити про таке розкриття подають у письмовій формі одразу після запровадження тимчасових заходів, а розкриття здійснюють у письмовій формі якомога швидше після того.

2. Сторони, зазначені в параграфі 1, можуть вимагати остаточного розкриття суттєвих фактів і міркувань, на підставі яких вони мають намір рекомендувати запровадження остаточних заходів або припинення розслідування чи провадження без вжиття заходів, приділяючи особливу увагу розкриттю будь-яких фактів чи міркувань, що відрізняються від використаних для цілей будь-яких тимчасових заходів.

3. Запити про остаточне розкриття інформації, визначені в параграфі 2, повинні бути адресовані Комісії в письмовій формі та отримані, у випадках запровадження тимчасового мита, не пізніше ніж через один місяць після публікації про запровадження такого мита. Якщо тимчасове мито не було запроваджено, сторонам повинна бути надана можливість подати запит про остаточне розкриття інформації протягом встановлених Комісією строків.

4. Остаточне розкриття інформації відбувається в письмовій формі. Таке розкриття здійснюють із належним урахуванням обов'язку щодо захисту конфіденційної інформації якомога швидше та, як правило, не пізніше ніж за один місяць до ініціювання процедур, визначених у статті 9. Якщо Комісія не в змозі розкрити певні факти або міркування на той час, вони повинні бути розкриті якомога швидше після того.

Розкриття інформації не обмежує будь-якого подальшого рішення, яке може бути ухвалене Комісією, але якщо таке рішення ґрунтується на будь-яких інших фактах чи міркуваннях, вони повинні бути розкриті якомога швидше.

5. Заяви, зроблені після остаточного розкриття інформації, повинні враховуватися, лише якщо вони отримані протягом строку, який Комісія встановлює в кожному окремому випадку та який повинен становити не менше 10 днів, із належним урахуванням терміновості питання. Якщо потрібне остаточне розкриття додаткової інформації, може бути встановлений коротший строк.

Стаття 21

Інтерес Союзу

1. Визначення того, чи інтереси Союзу вимагають втручання, ґрунтується на оцінці всіх різних інтересів, взятих у цілому, у тому числі інтересів національної промисловості, а також користувачів і споживачів. Визначення відповідно до цієї статті ухвалюють, лише якщо всім сторонам надано можливість висловити свої думки відповідно до параграфа 2. Під час такого вивчення особливу увагу необхідно приділити потребі в усуненні ефектів шкідливого демпінгу, що спричиняє викривлення торгівлі, та відновленню дієвої конкуренції. Заходи, визначені на основі виявлених демпінгу та шкоди, не можуть бути застосовані, якщо органи на основі всієї наданої інформації можуть дійти чіткого висновку про те, що застосування таких заходів не відповідає інтересам Союзу.

▼ M2

2. Щоб забезпечити надійну основу, на якій Комісія може врахувати всі погляди та інформацію при ухваленні рішення щодо того, чи відповідає запровадження заходів інтересам Союзу, виробники, профспілки, імпортери Союзу та їхні представницькі об'єднання, представницькі організації користувачів і представницькі організації споживачів можуть протягом строків, визначених у повідомленні про відкриття антидемпінгового провадження, заявити про себе та надати інформацію Комісії. Така інформація або її належні стислі виклади повинна(-и) бути доступною(-ими) іншим сторонам, зазначеним у цій статті, і такі сторони повинні мати право надати відповідь на таку інформацію.

▼ B

3. Сторони, які діяли відповідно до параграфа 2, можуть вимагати заслуховування. Такі запити задовольняють, якщо їх подано протягом строків, визначених у параграфі 2, і якщо в них наведено причини, з точки зору інтересів Союзу, чому сторони повинні бути заслухані.

▼ M2

4. Сторони, які діяли відповідно до параграфа 2, можуть надавати коментарі щодо застосування будь-яких тимчасових мит. Такі коментарі повинні бути отримані протягом 15 днів із дати застосування таких заходів, якщо вони повинні бути враховані, і вони, або їх належні стислі виклади, повинні бути доступні іншим сторонам, які повинні мати право відповідати на такі коментарі.

▼ B

5. Комісія повинна вивчити належним чином подану інформацію та ступінь її репрезентативності, а результати такого аналізу, разом з висновком щодо її суті, повинні бути передані комітету, зазначеному у статті 15, у складі проекту заходу, поданого відповідно до статті 9. Комісії слід враховувати думки, висловлені в комітеті, відповідно до умов, передбачених у Регламенті (ЄС) № 182/2011.

6. Сторони, які діяли відповідно до параграфа 2, можуть вимагати, щоб їм надали доступ до фактів і міркувань, на основі яких, ймовірно, будуть ухвалені остаточні рішення. Така інформація повинна бути доступною тією мірою, якою це можливо, та без обмеження будь-якого подальшого рішення, ухваленого Комісією.

7. Інформацію повинні брати до уваги, лише якщо вона підтверджена фактологічними доказами, що вказують на її достовірність.

Стаття 22

Прикінцеві положення

Цей Регламент не перешкоджає застосуванню:

- (a) будь-яких спеціальних правил, установлених в угодах, укладених між Союзом і третіми країнами;
- (b) регламентів Союзу у сільськогосподарському секторі та регламентів Ради (ЄС) № 1667/2006 (⁴), (ЄС) № 614/2009 (⁵) та (ЄС) № 1216/2009 (⁶). Цей Регламент діє шляхом доповнення зазначених регламентів та відступу від будь-яких їхніх положень, що перешкоджають застосуванню антидемпінгових мит;

- (с) спеціальних заходів за умови, що така дія не суперечить зобов'язанням за Генеральною угодою з тарифів і торгівлі 1994 року.

▼M1

Стаття 23

Звіт та інформація

▼M2

1. Комісія, належним чином враховуючи обов'язок щодо захисту конфіденційної інформації у розумінні статті 19, повинна подавати Європейському Парламенту і Раді щорічний звіт про застосування та імплементацію цього Регламенту.

Такий звіт повинен містити інформацію про застосування тимчасових та остаточних заходів, припинення розслідувань без вжиття заходів, зобов'язання, повторні розслідування, перегляди, значні викривлення та верифікаційні візити, а також діяльність різних органів, відповідальних за моніторинг імплементації цього Регламенту та виконання обов'язків, що виникають на його підставі. Такий звіт також повинен охоплювати інформацію про використання третіми країнами інструментів захисту торгівлі, спрямованих на Союз, та про оскарження запроваджених заходів. Він повинен охоплювати інформацію про діяльність особи, відповідальної за проведення слухань у Генеральному директораті Комісії з питань торгівлі, та діяльність служби підтримки МСП у зв'язку із застосуванням цього Регламенту.

Такий звіт також повинен містити інформацію про те, яким чином соціальні та екологічні стандарти були розглянуті та враховані під час розслідувань. Такі стандарти охоплюють стандарти, визначені в багатосторонніх екологічних угодах, стороною яких є Союз, та в конвенціях МОП, зазначених у переліку в додатку Ia до цього Регламенту, а також в еквівалентному національному законодавстві країни-експортера.

▼M1

2. Європейський Парламент може запросити Комісію на позачергове *ad-hoc*-засідання свого відповідального комітету, щоб представити та пояснити будь-які питання, пов'язані з імплементацією цього Регламенту. Він також може, між іншим, на основі звіту відповідно до параграфа 1 та представлення й пояснень, зазначених у тому самому параграфі, повідомити будь-які відповідні міркування та факти Комісії.

3. Не пізніше ніж через шість місяців після представлення звіту Європейському Парламенту і Раді Комісія повинна оприлюднити звіт.

▼M2

4. До 9 червня 2023 року та кожні п'ять років після зазначеної дати Комісія повинна подавати Європейському Парламенту і Раді перегляд застосування статей 7(2a), 8(1) та 9(4), включно з оцінкою їх застосування. Такий перегляд може, у відповідних випадках, супроводжуватися законодавчою пропозицією.

Стаття 23a

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надано Комісії на умовах, встановлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, згадані у статті 7(1), покладено на Комісію на період у 2 роки, починаючи з 8 червня 2018 року, і воно може бути здійснено лише один раз.

Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 7(2a), надано Комісії на п'ятирічний період з 8 червня 2018 року. Комісія повинна скласти звіт про делегування повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до кінця такого п'ятирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично

подовжуються на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалить рішення проти такого подовження не пізніше, ніж за три місяці до закінчення кожного такого періоду.

3. Делеговані повноваження, зазначені в статті 7(1) та (2а), можуть бути в будь-який час відкликани Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Таке рішення набуває чинності на наступний день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або з пізнішої дати, вказаної у ньому. Воно не впливає на чинність будь-яких уже введених в дію делегованих актів.

4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, встановлених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення (⁷).

5. Щойно Комісія ухвалює делегований акт, вона повинна одночасно повідомити про це Європейський Парламент і Раду.

6. Делеговані акти, ухвалені відповідно до статті 7(1) та (2а), набувають чинності, тільки якщо ані Європейський Парламент, ані Рада не висловили жодних заперечень протягом двомісячного періоду з моменту повідомлення про такий акт Європейському Парламенту і Раді або якщо до завершення такого періоду Європейський Парламент і Рада поінформували Комісію про те, що вони не матимуть заперечень. Такий період продовжують іще на два місяці за ініціативи Європейського Парламенту або Ради.

▼ В

Стаття 24

Скасування

Регламент (ЄС) № 1225/2009 скасовано.

Покликання на скасований Регламент необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент і читати відповідно до кореляційної таблиці у додатку II.

Стаття 25

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

ДОДАТОК I

СКАСОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ ЗІ СПИСКОМ ПОДАЛЬШИХ ЗМІН

Регламент Ради (ЄС) № 1225/2009 (ОВ L 343, 22.12.2009, с. 51)	
Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 765/2012 (ОВ L 237, 03.09.2012, с. 1)	
Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1168/2012	

(ОВ L 344, 14.12.2012, с. 1)	
Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 37/2014 (ОВ L 18, 21.01.2014, с. 1)	Тільки пункт 22 додатка

▼M2

ДОДАТОК Ia

КОНВЕНЦІЇ МОП, ЗГАДАНІ В ЦЬОМУ РЕГЛАМЕНТІ

1. Конвенція про примусову чи обов'язкову працю № 29 (1930 року)
2. Конвенція про свободу асоціацій та захист права на організацію № 87 (1948 року)
3. Конвенція про застосування принципів права на об'єднання в організації і на ведення колективних переговорів № 98 (1949 року)
4. Конвенція про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності № 100 (1951 року)
5. Конвенція про скасування примусової праці № 105 (1957 року)
6. Конвенція про дискримінацію в галузі праці та занять № 111 (1958 року)
7. Конвенція про мінімальний вік для прийому на роботу № 138 (1973 року)
8. Конвенція про заборону та негайні заходи щодо ліквідації найгірших форм дитячої праці № 182 (1999 року)

▼B

ДОДАТОК II

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Регламент (ЄС) № 1225/2009	Цей Регламент
Статті 1–4	Статті 1–4
Стаття 5(1)–(9)	Стаття 5(1)–(9)
Стаття 5(10), перше речення	Стаття 5(10), перший підпараграф
Стаття 5(10), друге та третє речення	Стаття 5(10), другий підпараграф
Стаття 5(11) та (12)	Стаття 5(11) та (12)
Стаття 6(1), перше та друге речення	Стаття 6(1), перший підпараграф
Стаття 6(1), третє речення	Стаття 6(1), другий підпараграф
Стаття 6(1), четверте речення	Стаття 6(1), третій підпараграф
Стаття 6(2)	Стаття 6(2)
Стаття 6(3), перше речення	Стаття 6(3), перший підпараграф

Стаття 6(3), друге речення	Стаття 6(3), другий підпараграф
Стаття 6(3), третє речення	Стаття 6(3), третій підпараграф
Стаття 6(4), перше речення	Стаття 6(4), перший підпараграф
Стаття 6(4), друге речення	Стаття 6(4), другий підпараграф
Стаття 6(4), третє речення	Стаття 6(4), третій підпараграф
Стаття 6(5)	Стаття 6(5)
Стаття 6(6), перше речення	Стаття 6(6), перший підпараграф
Стаття 6(6), друге речення	Стаття 6(6), другий підпараграф
Стаття 6(6), третє речення	Стаття 6(6), третій підпараграф
Стаття 6(6), четверте речення	Стаття 6(6), четвертий підпараграф
Стаття 6(7), перше речення	Стаття 6(7), перший підпараграф
Стаття 6(7), друге речення	Стаття 6(7), другий підпараграф
Стаття 6(8) та (9)	Стаття 6(8) та (9)
Стаття 7(1), перше речення	Стаття 7(1), перший підпараграф
Стаття 7(1), друге речення	Стаття 7(1), другий підпараграф
Стаття 7(2)–(5)	Стаття 7(2)–(5)
Стаття 7(7)	Стаття 7(6)
Стаття 8(1), перше речення	Стаття 8(1), перший підпараграф
Стаття 8(1), друге речення	Стаття 8(1), другий підпараграф
Стаття 8(1), третє речення	Стаття 8(1), третій підпараграф
Стаття 8(2), перше та друге речення	Стаття 8(2), перший підпараграф
Стаття 8(2), третє та четверте речення	Стаття 8(2), другий підпараграф
Стаття 8(2), п'яте речення	Стаття 8(2), третій підпараграф
Стаття 8(3), (4) та (5)	Стаття 8(3), (4) та (5)
Стаття 8(6), перше та друге речення	Стаття 8(6), перший підпараграф
Стаття 8(6), третє речення	Стаття 8(6), другий підпараграф
Стаття 8(7) та (8)	Стаття 8(7) та (8)
Стаття 8(9), перший підпараграф	Стаття 8(9), перший підпараграф
Стаття 8(9), другий підпараграф, перше та друге речення	Стаття 8(9), другий підпараграф
Стаття 8(9), другий підпараграф, третє речення	Стаття 8(9), третій підпараграф
Стаття 8(10)	Стаття 8(10)
Стаття 9(1), (2) та (3)	Стаття 9(1), (2) та (3)
Стаття 9(4), перше речення	Стаття 9(4), перший підпараграф
Стаття 9(4), друге речення	Стаття 9(4), другий підпараграф
Стаття 9(5)	Стаття 9(5)

Стаття 9(6), перше речення	Стаття 9(6), перший підпараграф
Стаття 9(6), друге речення	Стаття 9(6), другий підпараграф
Стаття 9(6), третє речення	Стаття 9(6), третій підпараграф
Стаття 10(1)	Стаття 10(1)
Стаття 10(2), перше речення	Стаття 10(2), перший підпараграф
Стаття 10(2), друге та третє речення	Стаття 10(2), другий підпараграф
Стаття 10(3)	Стаття 10(3)
Стаття 10(4), вступна частина	Стаття 10(4), вступна частина й пункти (а) та (б)
Стаття 10(4)(а)	Стаття 10(4)(с)
Стаття 10(4)(б)	Стаття 10(4)(д)
Стаття 10(5)	Стаття 10(5)
Стаття 11(1)–(4)	Стаття 11(1)–(4)
Стаття 11(5), перший підпараграф, перше речення	Стаття 11(5), перший підпараграф
Стаття 11(5), перший підпараграф, друге та третє речення	Стаття 11(5), другий підпараграф
Стаття 11(5), перший підпараграф, четверте речення	Стаття 11(5), третій підпараграф
Стаття 11(5), перший підпараграф, п'яте речення	Стаття 11(5), четвертий підпараграф
Стаття 11(5), другий підпараграф	Стаття 11(5), п'ятий підпараграф
Стаття 11(5), третій підпараграф	Стаття 11(5), шостий підпараграф
Стаття 11(6), перше, друге та третє речення	Стаття 11(6), перший підпараграф
Стаття 11(6), четверте речення	Стаття 11(6), другий підпараграф
Стаття 11(6), п'яте речення	Стаття 11(6), третій підпараграф
Стаття 11(7)	Стаття 11(7)
Стаття 11(8), перший, другий та третій підпараграфи	Стаття 11(8), перший, другий та третій підпараграфи
Стаття 11(8), четвертий підпараграф, перше та друге речення	Стаття 11(8), четвертий підпараграф
Стаття 11(8), четвертий підпараграф, третє речення	Стаття 11(8), п'ятий підпараграф
Стаття 11(8), четвертий підпараграф, четверте речення	Стаття 11(8), шостий підпараграф
Стаття 11(9) та (10)	Стаття 11(9) та (10)
Стаття 12	Стаття 12
Стаття 13(1), перший підпараграф, перше речення	Стаття 13(1), перший підпараграф

Стаття 13(1), перший підпараграф, друге речення	Стаття 13(1), другий підпараграф
Стаття 13(1), перший підпараграф, третє речення	Стаття 13(1), третій підпараграф
Стаття 13(1), другий підпараграф	Стаття 13(1), четвертий підпараграф
Стаття 13(2) та (3)	Стаття 13(2) та (3)
Стаття 13(4), перший підпараграф, перше речення	Стаття 13(4), перший підпараграф
Стаття 13(4), перший підпараграф, друге речення	Стаття 13(4), другий підпараграф
Стаття 13(4), перший підпараграф, третє речення	Стаття 13(4), третій підпараграф
Стаття 13(4), перший підпараграф, четверте речення	Стаття 13(4), четвертий підпараграф
Стаття 13(4), другий підпараграф	Стаття 13(4), п'ятий підпараграф
Стаття 13(4), третій підпараграф	Стаття 13(4), шостий підпараграф
Стаття 13(4), четвертий підпараграф	Стаття 13(4), сьомий підпараграф
Стаття 13(5)	Стаття 13(5)
Стаття 14(1), перше та друге речення	Стаття 14(1), перший підпараграф
Стаття 14(1), третє речення	Стаття 14(1), другий підпараграф
Стаття 14(2), перше речення	Стаття 14(2), перший підпараграф
Стаття 14(2), друге, третє та четверте речення	Стаття 14(2), другий підпараграф
Стаття 14(3)	Стаття 14(3)
Стаття 14(4), перше та друге речення	Стаття 14(4), перший підпараграф
Стаття 14(4), третє та четверте речення	Стаття 14(4), другий підпараграф
Стаття 14(5), (6) та (7)	Стаття 14(5), (6) та (7)
Статті 15 та 16	Статті 15 та 16
Стаття 17(1), (2) та (3)	Стаття 17(1), (2) та (3)
Стаття 17(4), перше речення	Стаття 17(4), перший підпараграф
Стаття 17(4), друге речення	Стаття 17(4), другий підпараграф
Стаття 18(1), перше речення	Стаття 18(1), перший підпараграф
Стаття 18(1), друге речення	Стаття 18(1), другий підпараграф
Стаття 18(1), третє речення	Стаття 18(1), третій підпараграф
Стаття 18(2)–(6)	Стаття 18(2)–(6)
Стаття 19(1)–(5)	Стаття 19(1)–(5)
Стаття 19(6), перше речення	Стаття 19(6), перший підпараграф
Стаття 19(6), друге речення	Стаття 19(6), другий підпараграф

Стаття 20(1), (2) та (3)	Стаття 20(1), (2) та (3)
Стаття 20(4), перше, друге та третє речення	Стаття 20(4), перший підпараграф
Стаття 20(4), четверте речення	Стаття 20(4), другий підпараграф
Стаття 20(5)	Стаття 20(5)
Статті 21 та 22	Статті 21 та 22
Стаття 22а	Стаття 23
Стаття 23	Стаття 24
Стаття 24	Стаття 25
Додаток I	—
Додаток II	—
—	Додаток I
—	Додаток II

(¹) Імплементативний регламент Комісії (ЄС) № 2015/2447 від 24 листопада 2015 року про встановлення детальних правил для імплементативної певних положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу Союзу (ОВ L 343, 29.12.2015, с. 558).

(²) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/755 від 29 квітня 2015 року про спільні правила для імпорту з деяких третіх країн (ОВ L 123, 19.05.2015, с. 33).

(³) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 від 9 жовтня 2013 року про встановлення Митного кодексу Союзу (ОВ L 269, 10.10.2013, с. 1).

(⁴) Регламент Ради (ЄС) № 1667/2006 від 7 листопада 2006 року про глюкозу та лактозу (ОВ L 312, 11.11.2006, с. 1).

(⁵) Регламент Ради (ЄС) № 614/2009 від 7 липня 2009 року про спільну систему торгівлі для овальбуміну та лактальбуміну (ОВ L 181, 14.07.2009, с. 8).

(⁶) Регламент Ради (ЄС) № 1216/2009 від 30 листопада 2009 року про встановлення торговельних режимів, що застосовуються до деяких товарів, отриманих у результаті перероблення сільськогосподарських продуктів (ОВ L 328, 15.12.2009, с. 10).

(⁷) ОВ L 123, 12.05.2016, с. 1.